

Dosarul nr. 1ra-1709/2021
1-18009771-01-1ra-28072021

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Maresiev Serghei, avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului Novacov Andrei și de către Ianevici Alexandr succesorul părții vătămate prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 mai 2021, în cauza penală privindu-i pe

Maresiev Serghei xxxxx.

Novacov Andrei xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 04.07.2014-03.01.2018;
2. Instanța de apel: 30.01.2018-17.10.2018;
03.07.2019-06.05.2021;
3. Instanța de recurs: 07.02.2019-21.05.2019;
28.07.2021-01.03.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 03 ianuarie 2018, inculpatul Maresiev Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință, inculpatul Novacov Andrei, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 7 (șapte) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Maresiev Serghei și Novacov Andrei la data de 05.02.2013 aproximativ la orele 16:48 min., împreună au intrat în apartamentul nr. 16, situat pe xxxxx, în care locuia minorul

Ianevici Alexandr, născut la 14.09.1997, unde în urma unui conflict, apărut între ei și Ianevici Alexandr, Maresiev Serghei i-a aplicat ultimului cu pumnul mâinii drepte o lovitură în regiunea temporală stângă a capului, apoi, dându-și seama de caracterul infracțional al acțiunilor sale, inculpații în comun au aruncat peste gâtul lui Ianevici Alexandr un fir electric de la un dispozitiv de încărcare pentru un aparat fotografic, și trăgându-l, au început a-l sugruma pe Ianevici Alexandr în urma cărui fapt a survenit decesul lui Ianevici Alexandr din cauza asfixiei mecanice.

Prin acțiunile sale inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei în comun au comis un omor cu o deosebită cruzime cu bună știință asupra minorului Ianevici Alexandr.

2. Sentința menționată a fost atacată, cu apel de către adjunctul procurorului în Procuratura UTA Găgăuzia, Velicov Eduard, succesorii părții vătămate - Ianevici Alexandr și Ianevici Marina, inculpatul Maresiev Serghei, inculpatul Novacov Andrei, avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului Novacov Andrei și de către avocatul Tuhari Igor în interesele inculpatului Maresiev Serghei.

2.1 Procurorul în cererea de apel a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri, prin care lui Maresiev Serghei recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 10 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, lui Novacov Andrei recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 10 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Notează procurorul că, sentința în partea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal, în privința inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei, și stabilirea pedepsei sub limita minimă, prevăzută de art. 145 alin. (2) Cod penal, este neîntemeiată și pasibilă casării din următoarele considerente.

Infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave și a fost comisă cu o deosebită cruzime și cu bună-știință împotriva minorului.

Prevederile art. 79 Cod penal, nu pot fi aplicate în privința inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei, deoarece ei nu au recunoscut vina în infracțiunea ce li se incriminează și nu sau căit în cele comise.

Ținând cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise de ei și de prejudiciul cauzat, precum și faptul, că inculpații nu au îndeplinit nici una dintre condițiile, prevăzute de art. 79 Cod penal, a considerat că pedeapsa aplicată acestora este prea blândă.

Stabilirea pedepsei persoanelor ținând cont de vârsta lor minoră este prevăzută de legislator la art. 70 alin. (3) Cod penal, ce reglementează, că la numirea închisorii persoanei, care la momentul săvârșirii infracțiunii nu a atins

vârsta de 18 ani, termenul închisorii este numit în limitele jumătății din pedeapsa maximă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea săvârșită.

Prevederile acestei norme, aplicarea căreia este obligatorie, reduce pedeapsa, prevăzută de art. 145 alin. (2) Cod penal, sub limita minimă, adică în limitele a 10 ani.

2.2 Succesorii părții vătămate - Ianevici Alexandr și Ianevici Marina în cererea de apel a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei invocând motivul blândeții acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie înăspriată pedeapsa inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei până la termenul-limită, prevăzut de articolul învinuirii.

Apelanții au menționat că, executând asemenea pedeapsă blândă neproportională, inculpații se vor întoarce la părinții lor și se vor bucura personal de viața părinților săi, în timp ce l-au lipsit de viață infracțional pe fiul lor Sașa.

De asemenea, au menționat că, art. 145 alin. (2) Cod penal prevede ca pedeapsă închisoare pe termen de la 12 până la 20 ani sau detențiune pe viață, iar inculpaților le-a fost numită o pedeapsă ridicolă. În sentința judecătorească este indicat direct că, în acțiunile inculpaților nu au fost stabilite - careva circumstanțe, care agravează răspunderea. (f.d. 16-17)

În opinia succesorilor părții vătămate, pedeapsa stabilită de instanță nu va atinge scopul indicat la art. 61 Cod penal.

De asemenea au menționat că, pe tot parcursul urmăririi penale și în ședințele de judecată, inculpații nu numai că nu și-au recunoscut vinovăția, dar nici nu s-au căit de cele comise.

Apelanții au relevat că, inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei potrivit art. 16 alin. (6) Cod penal au comis o infracțiune excepțional de gravă, pentru care art. 145 alin. (2) Cod penal, prevede închisoare cu detențiune pe viață.

Instanța a indicat circumstanțele care atenuază răspunderea inculpaților: vârsta lor minoră la momentul săvârșirii infracțiunii, însă instanța nu a ținut cont de faptul că, fiul lor avea doar 15 ani, adică de asemenea era minor, când el a fost lipsit de viață.

Au invocat că, contrar văditei dovediri a vinovăției lor, inculpații nu se recunosc vinovați și nu se căiesc în cele comise. În sentință este indicat clar că, fără careva dubii de către instanță au fost stabilite, ca fiind probe admisibile, faptele depistării în apartamentul lor a cadavrului fiului lor Alexandr și motivul decesului lui în urma sugrumării, strangulării lui cu „șnurul” de la dispozitivul de încărcare, faptul intrării inculpaților în apartamentul lor, ușa de la care i-a deschis fiul lor nu cu mult timp înainte de deces și el nu avea careva leziuni corporale, iar inculpații au intrat în apartamentul lor, împingându-l pe fiu, adică contrar voinței lui, și aceasta demonstrează că, între inculpați și fiul lor exista un careva conflict, de altfel în mod forțat ei nu ar fi intrat în apartamentul lor.

Au menționat că, doar de relatat în procuratură cum „a încercat fiul lor să se spânzure, deoarece ei erau acolo și au înscenat toate acestea, sugrumându-l cu cureaua menționată, ce se afla la ei în apartament”. Inculpații au încercat a tăinui chiar însuși faptul intrării în apartamentul lor nemijlocit înainte de deces al fiului lor, prevenindu-l de aceasta pe martorul-ocular Raetchi Ilia să nu spună nimănui că, el i-a văzut, când și cum ei au intrat în apartamentul lor.

De asemenea, inculpații nu au comunicat nimănui, că „Sașa s-a spânzurat” chiar și părinților săi. Au considerat că, în aceasta și constă stăruința inculpaților de a evita răspundere pentru omorul persoanei, care l-au comis.

Au specificat apelanții că, legea prevede pedeapsă aspră pentru omorul intenționat cu bună-știință a persoanei minore, de către două persoane, și încă cu o deosebită cruzime, după cum au fost calificate just de către organele de drept acțiunile inculpaților și nu sunt de acord cu acest fapt, însă pedeapsa numită inculpaților o consideră prea blândă și nu corespunde celor comise.

2.3 Inculpatul Maresiev Serghei în cererea de apel a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat în legătură cu lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

2.4 Inculpatul Novacov Andrei a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat în legătură cu lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

2.5 Avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului Novacov Andrei în cererea de apel a solicitat casarea sentinței și emiterea în privința inculpaților Novacov Andrei și Maresiev Serghei a unei sentințe de achitare.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță a examinat cauza în mod superficial și neobiectiv, iar sentința de condamnare emisă de instanța de judecată este neîntemeiată și urmează a fi casată.

A considerat apărarea că, instanța de judecată nu a dat răspuns argumentelor apărării cu privire la timpul săvârșirii infracțiunii incriminate inculpaților, ora omorului presupus fiind indicată în rechizitoriu 16.48.

Apelantul a indicat că potrivit descifrărilor apelurilor telefonice de intrare și ieșire de pe și la numerele, de care s-au folosit inculpații și decedatul Ianevici Alexandr, prezentate de organului de anchetă de la companiile de telefonie cu autorizarea instanței de judecată pe 05.02.2017 la orele 16:52 (f.d.136v.1) a fost fixat apelul de pe numărul lui Novacov Andrei la numărul de fix a lui Maresiev Serghei cu durata de 40 de secunde, ceea ce certifică faptul că, cel puțin la acea oră, inculpații erau deja acasă, fapt ce se confirmă de asemenea și prin declarațiile acestora.

A notat apărarea că, instanța de judecată a respins acest argument pe motiv, că efectuarea apelului la orele 16.52 nu constituie confirmare a faptului, că inculpații se aflau în apartamentele lor, și nu în apartamentul lui Ianevici, deoarece de pe telefonul fix al familiei Maresiev, a vorbit nu Maresiev Serghei, ci

tatăl lui, Maresiev Andrei, care la acel moment a venit de la serviciu acasă. Din această premisă logică, instanța de judecată a ajuns la concluzia, că apelul a fost făcut de pe telefonul mobil al inculpatului Novacov Andrei din apartamentul lui Ianevici, când în opinia instanței, ambii inculpați încă se aflau în el.

Avocatul a menționat că, ajungând la asemenea concluzie instanța de judecată (nici anterior ancheta) nu a considerat necesară audierea lui Maresiev Andrei pentru a-i adresa o simplă întrebare, dacă a avut loc din partea lui o convorbire telefonică pe 05 februarie 2013 la orele 16.52 (cu durata 40 secunde). De asemenea, în declarațiile sale martorul Raetchi Ilia (f.d. 60 v.2) afirmă, că în discuția cu Maresiev Andrei, ultimul a indicat în mod direct, că fiul lui Maresiev Serghei de la orele 16.50 se afla acasă. Iar conform declarațiilor lui Novacov Andrei pe 05.02.2013 la orele 16.52 el a sunat de pe mobilul său lui Maresiev Serghei la numărul fix pentru a concretiza chestiunea în privința instalării programului în calculator. Probe privitor la un alt „scenariu” de efectuare a apelurilor telefonice în dosar nu există. De asemenea menționează că, ignorând probele existente ale convorbirii telefonice între inculpați, instanța de judecată a considerat necesar să ia poziția, care contravine probelor studiate și anexate la materialele cauzei și este bazată doar pe presupunere.

La fel, apelantul a indicat că, potrivit declarațiilor vecinului Raetchi Serghei (f.d. 86-88 v.1), acesta a ieșit afară după ce în apartament la orele 16.50 a intrat fratele lui Raetchi Ilia, și s- aflat în ograda casei până la orele 17.15, când a văzut-o pe Ianevici Marina, care se întorcea acasă. Totodată și la urmărirea penală și în instanța de judecată el a confirmat ferm că, a văzut în tot acest timp intrarea în scară și în același timp de acolo nimeni nu a ieșit și nu a intrat, inclusiv Novacov Andrei și Maresiev Serghei. Astfel declarațiile lui Raetchi Serghei confirmă, în primul rând, declarațiile celor învinuiți în privința faptului, că atunci când ei plecau Raetchi Ilia mai era pe palier și, că cel mai important, exclud probabilitatea faptului, că Maresiev Serghei s-ar fi putut întoarce în apartamentul lui Ianevici după orele 16.52, când el, la numărul fix a vorbit cu Novacov Andrei. Însă, versiunea acceptată de către instanța de judecată și pusă la baza sentinței nicidecum nu explică faptul, când totuși și în ce mod Maresiev Serghei s-a întors acasă. De asemenea, chiar declarațiile lui Maresiev Serghei precum, că ei se aflau în apartamentul lui Ianevici aproximativ 10 minute urmează a fi apreciate critic, deoarece inculpatul Maresiev personal a indicat, că nu s-a uitat la oră și poate doar să aprecieze foarte aproximativ ora aflării în apartamentul lui Ianevici. De asemenea, motivul, pentru care el a venit la Ianevici Alexandr a fost unul stresant, ceea ce firește și condiționează faptul aprecierii denaturate a timpului. Dacă Maresiev Serghei, totuși, s-ar fi aflat în apartamentul lui Ianevici timp de 10 minute, după cum afirmă instanța, atunci l-ar fi văzut martorul Raetchi Ilia, care, după cum este indicat mai sus, s-a aflat în ograda casei aproximativ până la orele 17.15, iar plecând, a văzut-o pe Ianevici Marina, care se întorcea acasă.

A considerat apărarea că, instanța de judecată nu dispune de temeieri suficiente de a afirma, că învinuții se aflau acasă la Ianevici A. timp de 10 minute. Astfel, reieșind din materialele cauzei pentru acțiunile indicate în rechizitoriu, inculpații au avut maximum 2 minute, ceea ce este nu doar destul de puțin probabil, dar practic este imposibil - timp de 2 minute, - conștientizând, că în orice moment de la serviciu poate să se întoarcă mama Ianevici Marina, care întotdeauna se întoarce de la serviciu aproximativ la această oră, - știind, că i-a văzut martorul Raețchi Ilia, când intrau în apartament (chiar salutându-se cu el), - neștiind totodată, că videocamera, instalată de Raețchi Ilia pe scară, în ziua ceea nu funcționa, - doi minori fără deprinderi speciale au aplicat o lovitură lui Ianevici A., apoi au comis presare cu un fir (fără a lega un nod în jurul gâtului) și, drept continuare, au camuflat aceste acțiuni sub formă de sinucidere prin presare cu cureaua de la „kimono”, totodată atât de iscusit au aplicat pe gât curea de la „kimono”, încât urma lui a fost pusă exact pe presupusa urmă de la fir, chiar până la partea laterală a gâtului, unde urma este oblică ascendentă.

Mai mult ca atât, săvârșirea acțiunilor incriminate și 10 minute (versiunea instanței de judecată) ar fi insuficiente, căci conform practicii clinice procesul de strangulare a persoanei ocupă minimum 5-6 minute. Iar după versiunea instanței de judecată învinuților le-a fost necesar mai întâi să înceapă discuția, apoi să aplice lui Ianevici Alexandr o lovitură, în urma căreia el și-ar fi pierdut cunoștința, să găsească un fir de la aparat pentru fotografiat, apoi să săvârșească strangularea (timp de 5-6 min.), apoi să utilizeze curea de la „kimono”, să mute corpul spre ușa de la camera de baie, să fixeze cadavrul în așa mod încât el să nu cadă plat, jos, pe podea, să fixeze pe gât nodul de la cureaua „kimono” în așa fel, încât să imite ridicarea prin aplicarea ideală a curelei „kimono” pe gâtul cadavrului, astfel să coincidă brazdele de strangulare. Este destul de clar, că e absolut imposibil de a săvârși toate aceste acțiuni fără planificare, fără deprinderi corespunzătoare și fără a poseda cunoștințe despre evoluția clinică a asfixiilor mecanice în termen scurt.

De asemenea a menționat că, la baza învinuirii și sentinței de condamnare cu privire la strangularea lui Ianevici Alexandr, sunt puse următoarele concluzii ale experților:

- procesul-verbal de examinare a cadavrului din 06.02.2013 (vol. I pag. 27-35) și act nr. 17 de examinare a cadavrului din 14.09.2013 (vol. I , pag. 8-10). A menționat că, argumentul instanței de judecată expus în sentință, precum că, argumentul respectiv este combătut prin expertiza traseologică, nu corespunde materialelor dosarului, deoarece experții nici nu au verificat prezența firului pe corp și ei nu au fost puși la curent despre existența acestuia, despre ce certifică chiar conținutul actului de expertiză din 28.08.2013;

- prin raportul de expertiză medico-legală din 18.02.2013, întocmit de medicul legist Topal Carolina (vol. I pag. 71-72) s-a constatat, că pe corpul lui Ianevici Alexandr au fost depistate indicii specifici de spânzurare: brazda de

strangulare în partea superioară a gâtului, în mușchiul gâtului după mersul brazdei de strangulare, în locul de fixare a mușchilor sterno-claviculare mastoidiene și indicii asfixiei generale: cianoza feței, hemoragii sub pleura plămânilor, pete Tardieu, starea lichidă a sângelui în cavitățile vaselor, hiperemie venoasă a organelor interne. De asemenea, s-a constatat, că brazda de strangulare era în timpul vieții, neregulată, deschisă, ce după cum a fost menționat mai sus face parte din indicii specifici de spânzurare. Această expertiză a fost efectuată de către expert în termeni restrânși după survenirea decesului;

- expertiza traseologică nr. 12/5-4965 din 28.08.2013, expert criminalist Egupov S., expert-criminalist superior al centrului de criminalistică și expertiză legală UTA Găgăuzia Pascal Alexandr. *Conform scrisorii CNEJ nr. 4600 din 06.10.2015* experții Egupov S. și Pascal Alexandr au fost atestați în următoarele domenii de criminalistică - expertiza dactiloscopică, expertiza armelor „albe”, expertiza trasologică, expertiza balistică, expertiza tehnică a documentelor, expertiza grafoscopică și de portret. Experții-criminaliști, însă, au formulat concluzia în privința urmelor, lăsate pe corpul lui Ianevici A..

Concomitent, avocatul Tuhari Igor a expediat la *Centrul Național de Expertize Judiciare pe lângă Ministerul Justiției*, care de asemenea este organul de atestare a experților criminaliști și Centrul Tehnico-Criminalistic de Expertize Judiciare pe lângă MAI, interpelările dacă poate fi efectuată expertiza trasologică de către experți-criminaliști.

A considerat avocatul că, răspunsurile la întrebările care au fost adresate experților-criminaliști Egupov S. și Pascal Alexandr, nu țin de competența experților judiciari ai Centrului (iar în Centru sunt și experți-criminaliști-trasologi), or, la materialele cauzei a fost anexat răspunsul de la Centrul Național de Expertize Judiciare nr. 4821 din 21.10.2015 conform căruia răspunsul la întrebările 1,2,3,4, sunt de competența Centrului de Medicină Legală pe lângă Ministerul Sănătății. O asemenea opinie o are și Centrul Tehnico-Criminalistic de Expertize Judiciare pe lângă Ministerul Afacerilor Interne - scrisoare 34/12/1063 din 12.10.2015 (vol. 6, pag. 123), de asemenea, conform informației deschise de pe site-ul serviciilor publice servicii.gov.md, expertiza traseologică poate include identificarea urmelor, lăsate de corpul uman pe diferite suprafețe, dar nicidecum invers (adică identificarea urmelor, lăsate cu obiecte străine pe corpul uman, deja nu intră în descrierea expertizei trasologice, ci poate fi comandată medicilor legiști prin intermediul site-ul serviciilor publice). Astfel, conform practicii recunoscute unanim, experții traseologi formulează concluzii în privința urmelor, lăsate pe obiecte neînsuflețite, pe când analiza urmelor, lăsate pe corpul uman ține exclusiv de competența medicilor legiști.

Privitor la calitatea expertizei traseologice a menționat că:

- concluziile experților se formulează în baza comparării urmelor de pe fotografiile cadavrului Ianevici A. și urmelor, obținute pe corpul uman viu, în

cadrul așa-numitului experiment operativ. Din materialele expertizei, precum și chiar din spusele expertului-criminalist Pascal A., audiat în ședința de judecată, experimentul operativ în privința urmelor lăsate pe corpul uman cu curea de la „kimono” și fir de la dispozitivul electric a fost efectuat pe mâna unuia dintre experți fără a indica și a lua în considerație asemenea indicii, ca sex, vârstă, masa, constituția corpului, culoarea și elasticitatea pielii, starea medicală a subiectului, tegumentele căruia au fost studiate și supuse presiunii, nu este indicată de asemenea ora presiunii exercitate, nici măsurată forța presiunii exercitate. Ceea ce duce la negare și permite să fie apreciate critic toate concluziile, bazate pe un asemenea experiment operativ.

- experții-criminaliști au formulat concluzia precum, că conform fotografiilor prezentate, urma lăsată pe gâtul lui Ianevici A. ar fi putut fi lăsată cu firul unui dispozitiv de încărcare pentru telefonul „Nokia”. Însă, după cum a fost menționat anterior de către experți, nu a fost studiată circumstanța prezenței pe gât a firului spânzurat de la cruciuliță. Această circumstanță de asemenea permite să fie apreciate critic concluziile experților traseologi (și chiar fără a ține cont, că ei totuși au efectuat prospecțiuni, ce țin de competența medicilor legiști). De asemenea menționează, că proveniența urmelor pe gâtul cadavrului lui Ianevici A. este circumstanța fundamentală a acestei cauze, și această circumstanță a fost pusă la baza învinuirii.

- despre incompetența experților în cadrul acestei expertize spune de asemenea și utilizarea incorectă a termenilor de bază - de exemplu brazda de strangulare numită ca urmă de triangulație. De asemenea, în fond este eronată studierea de către experți a brazdei pe gâtul cadavrului, ca două urme diferite, și nu una, deși a unei brazde de strangulare largi. Sub o asemenea abordare, experții nu au explicat motivul paralelismului absolut al urmei superioare și inferioare și motivul neînchiderii.

A concluzionat apărarea că, expertiza traseologică nr. 12/5-4965 din 28.08.2013 a fost efectuată cu cele mai grave încălcări de competență, procedură și metodologia de efectuare a prospecțiilor despre motivele apariției urmelor pe corpul uman și nu poate fi pusă la baza învinuirii.

Este nefondată concluzia instanței de judecată, expusă în sentință precum, că argumentul despre depășirea împuternicirilor se combate prin scrisoarea de la Centrul Național de Expertize Judiciare, anexată la materialele cauzei la insistența părții apărării (vol. VI, pag. 122), care certifică faptul atestării experților Egupov S. și Pascal A. pentru efectuarea expertizei trasologice, care se ocupă de studierea urmelor și mecanismelor de formare a acestora. Partea apărării nici nu a contestat faptul prezenței la experții criminaliști a atestării în domeniul trasologiei. Apărarea a imputat efectuarea prospecțiunilor, ce nu țin de competența experților criminaliști, ci țin exclusiv de competența medicilor legiști, și anume - examinarea urmelor, lăsate cu ceva sau de cineva pe corpul uman.

Încălcările sus-menționate imputate la efectuarea expertizei traseologice instanța de judecată le-a ignorat și nu a considerat necesar de a le aprecia în sentință.

Organul de urmărire penală a emis pe 30.09.2013 ordonanța privind numirea expertizei medicale complexe și a expertizei traseologice. Contrar cerinței procuraturii, Centrul de Medicină Legală a efectuat doar expertiza medico-legală, fără implicarea expertului-traseolog. În cele din urmă, concluziile experților din start nu sunt complete.

Reieșind din textul nr. 12/5-4965 din 28.08.2013 medicii legiști nu au efectuat absolut careva prospecțiuni proprii. Întregul text al expertizei reprezintă o simplă citare și transcriere a documentelor cauzei, prezentate experților.

În opinia apărării o simplă citare a documentelor prezentate și a prospecțiunilor efectuate anterior de către alți specialiști nicidecum nu poate fi calificată ca „cercetare cu aplicarea unor cunoștințe speciale și a unor proceduri tehnico-științifice”, iar concluziile formulate de către experți în cadrul acestei expertize nicidecum nu sunt argumentate. Din textul expertizei este absolut clar, în baza cărui temei expertii au ajuns la concluzia, că motivul decesului lui Ianevici A. a fost presare cu buclă, și nu strangulare. Nu a fost invocată nici o prospecțiune proprie, doar concluzia.

Contradicțiile în expertiza medico-legală constă și în aceea, că experții în textul expertizei se eschivează să răspundă la fiecare întrebare în parte, formulând răspunsuri generale cu citații din documentele anexate. De asemenea, concluzia „despre brazda de strangulare izolată, transversală, deschisă, îngustă” contravine materialelor cauzei, actului de examinare a cadavrului, fotografiilor, și chiar conținutului expertizei medico-legale. Cel puțin, din fotografiile cadavrului rezultă clar că, brazda nu este îngustă, ci largă. Îngustă este doar porțiunea unei urme, „studiate” prin expertiza traseologică, iar medicii legiști fără a intra în esența întrebărilor puse, simplu au citat selectiv documentele lor anexate la dosar. Astfel, răspunsurile expertizei medico-legale în comisie în loc de a elucida circumstanțele cauzei, condiționează prezența unui cerc de întrebări, la care organul de urmărire penală așa și nu a primit răspunsuri.

Lăsarea fără răspuns a întrebărilor adresate experților nu permit să afirmăm că, organul de urmărire penală a prezentat tabloul deplin al infracțiunii. Aceste divergențe de cheie, cel puțin demonstrează deficiențele învinuirii, certifică insuficiența probelor pentru afirmare, că a avut loc anume strangularea lui Ianevici A. și certifică faptul, că opinia din start a medicului legist Topal C. despre spânzurare este unica variantă, care, cel puțin, nu contravine faptelor constatate la examinarea cadavrului și fotografierea acestuia și logic explică forma și caracterul urmelor pe corpul lui Ianevici A. însă, opiniile altor experți formează versiuni, care nu se supun nici unei critici sau nu explică pe deplin

toate circumstanțele în privința provenienței și caracterului urmelor pe corpul lui Ianevici A..

A reținut avocatul că, instanța de judecată a ignorat și aceste argumente ale apărării și s-a abținut de a da apreciere expertizei medico-legale din 30.09.2013.

Instanța de judecată în mod îngust și unilateral s-a referit la declarațiile expertului Topal Carolina, conform cărora „pentru strangulare este caracteristică brazda de strangulare transversală la orice nivel a gâtului, iar pentru spânzurare - brazda de strangulare oblic ascendentă în partea superioară a gâtului”, și în cele din urmă a fost făcut un raport precum, că „concluziile experților expertizei complexe referitor la strangulare sunt corecte”.

A menționat apărarea că, a depus cerere de citare repetată a expertului Topal Carolina, pentru a exclude interpretarea diferită a declarațiilor acesteia, însă acest demers a fost respins neîntemeiat de către instanța de judecată.

De asemenea a menționat, că organul de urmărire penală nu a constatat definitiv cu 100 % ce totuși s-a întâmplat în realitate cu Ianevici A.. A fost oare o sinucidere, sau o înscenare a sinuciderii cu scop de a influența asupra părinților, care s-a finisat întâmplător în mod nereușit sau chiar și a fost un omor, de exemplu de un vecin straniu, care a instalat în apartamentul său și în coridor camere de supraveghere video, pentru a urmări pe cei din jur, ale căror supravegheri video pentru perioada 05.02.2013, de la orele 16 și 18 tainic lipsesc în materialele cauzei, deși sunt invocate ca probe video și care au avut posibilitatea să intre în apartamentul lui Ianevici deja după plecarea băieților (concubina lui așa și nu a fost audiată). Și aceasta e doar pentru *câteva versiuni*, care nimeresc sub circumstanța cauzei și *nici una dintre acestea așa și nu a fost cercetată până la capăt de către urmărirea penală*. Poate cu certitudine spune că, nici Novacov Andrei și nici Maresiev Serghei nu l-au omorât pe Ianevici Alexandr, deoarece ei nu au avut nici posibilitate, nici motiv, nici cunoștințe suficiente pentru a comite acestea, iar învinuirea lor, să fie pusă pe conștiința părinților, care probabil, pur și simplu și-au pierdut cumpătul de necaz și nu știu cum să trăiască cu sentimentul de vinovăție.

Ținând cont de toate cele expuse mai sus, a considerat, că vinovăția celor învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), j), i) Cod penal, în cadrul urmăririi penale nu a fost dovedită, instanța de judecată a studiat dosarul în mod superficial și nu sub toate aspectele. (f.d. 159-168, vol. 7).

2.6 Avocatul Tuhari Igor în interesele inculpatului Maresiev Serghei, în cererea de apel a solicitat casarea sentinței și emiterea în privința inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei a unei sentințe de achitare.

A considerat avocatul Tuhari Igor că, în cadrul anchetării judiciare vinovăția inculpaților nu a fost dovedită, sentința este neîntemeiată, ilegală și urmează a fi casată.

A menționat că, prima instanță în sentință și partea acuzării în rechizitoriu afirmă că, pe 05.02.2013 aproximativ la orele 16 și 48 minute inculpații

Maresiev Serghei și Novacov Andrei au intrat în apartamentul, în care a locuit Ianevici Alexandr, unde din cauza conflictului apărut între ei și Ianevici Alexandr, Maresiev Serghei i-a aplicat ultimului cu pumnul mâinii drepte o lovitură în partea temporală stângă a capului, apoi inculpații, după versiunea instanței de judecată, au aplicat pe gâtul lui Ianevici A. un fir electric de la dispozitiv de încărcare pentru aparat de fotografiat și întinzându-l au început a-l sugruma pe Ianevici A., în urma cărui fapt a survenit decesul lui de la asfixia mecanică.

În opinia apărării, instanța de judecată eronat a apreciat probele cauzei penale, a examinat-o unilateral și neobiectiv cauza a dus la concluzii incorecte și la emiterea în final a unei sentințe de condamnare nejuste și neîntemeiate în privința a doi băieți nevinovați.

Concluziile instanței de judecată, expuse în sentință, contravin unei alteia și materialelor cauzei, și anume:

- instanța de judecată afirmă că, Maresiev Serghei a aplicat o lovitură lui Ianevici Alexandr în partea temporală stângă a capului, deși din materialele cauzei (foto și video de examinare a cadavrului, anexate la materialele cauzei, proces-verbal de examinare a cadavrului din 06.02.2013 (vol. 1, fila 37-35) și actul de examinare a cadavrului nr. 17 din 14.09.2013 (vol. 1, fila 8-10), expertiza traseologică nr. 12/54965 din 28.08.2013, expertiza medico-legală nr. 333 din 04.11.2013 (vol. 4, fila 37-47) rezultă în mod vădit că, urma pe partea temporală stângă a capului lui Ianevici Alexandr are o formă zimțuită și a putut fi formată cu partea zimțuită a sticlei de la camera de baie sau a obiectului care are o constituție analogică. În opinia apărării concluzia precum că, Maresiev Serghei i-a aplicat o lovitură în regiunea temporală lui Ianevici Alexandr, nu-și găsește argumente în materialele cauzei;

- de asemenea a menționat că, în conformitate cu probele menționate mai sus, pe corpul lui Ianevici Alexandr nu erau alte urme, care ar putea fi aplicate în urma loviturii cu mâna. Astfel, versiunea primei instanțe precum, că Ianevici A. inițial a fost imobilizat în urma loviturii, nu-și găsește confirmare în materialele cauzei. Prin urmare, deducțiile primei instanțe nicidecum nu pot fi motivate și nu poate fi explicat faptul lipsei vreunor urme de împotrivire pe corpul cadavrului sau în atmosfera înconjurătoare în timpul presupusei strangulări;

- versiunea instanței de judecată referitor la strangularea lui Ianevici cu un fir de la dispozitiv de încărcare pentru aparat de fotografiat nu a fost confirmată prin prezența armei presupuse de săvârșirea omorului;

- scenariul ulterior al acțiunilor, înaintat de instanța de judecată precum că, după strangulare cadavrul a fost mutat de către inculpați spre ușa de duș și a fost fixat în așa mod, încât a imitat autospânzurare cu ajutorul curelei de la „kimono”, de asemenea nu suportă critici. Conform declarațiilor pătimatei Ianevici Marina, care a depistat corpul fiului, bucla (sau nodul) de la curea pe gâtul lui Ianevici nu era strânsă, iar când ea a început a o descurca, ceea ce în

opinia ei și a dus la gândul, aceasta nu putea fi o spânzurare. Însă, dacă ar fi fost făcută o încercare de a pune cadavrul uman pe genunchi pentru fixarea acestuia, ar fi fost necesar ca să fie strânsă, de altfel cadavrul simplu ar fi fost lunecat și ar putea fi imposibil de a-l fixa. Însă, în cazul spânzurării, după încetarea mișcărilor convulsive ale corpului relaxarea mușchilor, bucla (sau nodul) întocmai ar putea să se slăbească și această poziție a corpului ar fi întocmai una firească și explicabilă;

- a notat că, instanța de judecată afirmă că, anume Maresiev Serghei a aplicat pe partea temporală o lovitură lui Ianevici Alexandr, deși în materialele cauzei lipsesc careva probe, care ar putea servi drept temei pentru această afirmație. De asemenea consideră că, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că, Maresiev Serghei este stângaci, iar urmele atribuite presupusei lovituri se află în partea stângă, și nu în partea dreaptă;

- a indicat că, conform teoriei recunoscute unanim a evoluției clinice a asfixiei mecanice (Medicină legală, S.Ungureanu, pag. 132, Editura Știința 1993), în parcurgerea asfixia mecanică trece câteva etape, care împreună în mediu durează 5-6, iar conform materialelor cauzei, inculpații s-au aflat în apartamentul lui Ianevici timp de 3-4 min, iar, conform versiunii susținute de instanța de judecată, timp de 10 min. Însă, nici 2-3 min., și nici 10 min., nu ar fi suficiente pentru efectuarea tuturor acțiunilor atribuite inculpaților conform scenariului propus de instanța de judecată. Mai ales că, inculpații la momentul decesului lui Ianevici A. au fost minori, nu posedă cunoștințe despre etapele parcurgerii asfixiei mecanice și nu dispun de deprinderi necesare pentru a săvârși acțiuni incriminate de strangulare și de imitare a spânzurării. Printre altele, arată ca real scenariul instanței de judecată, dacă să se țină cont de circumstanțele cauzei că, inculpații și-au dat seama de faptul, că în moment de la serviciu poate să se întoarcă mama Ianevici Marina și știind, că au fost văzuți cum intrau în apartamentul martorului Raețchi Ilia (rezultă chiar din declarațiile inculpaților și ale lui Raețchi Ilia) au comis omorul.

Suplimentar a menționat avocatul că, scenariul propus de instanța de judecată, presupune existența unui motiv, a unui anumit caracter psihologic al inculpaților, prezența unui plan, deprinderilor și a timpului necesar, însă nici una dintre condițiile menționate nu au fost stabilite în cadrul dezbaterilor judiciare.

Privitor la rezultatele expertizelor judiciare, care au fost puse la baza învinuirii a indicat că, conform procesului-verbal de examinare a cadavrului din 06.03.2013 (vol. I fila 27-35) și actul nr. 17 de examinare a cadavrului din 14.09.2013 (vol. 1, f.d. 8-10) s-a constatat că, brazda de strangulare pe gâtul lui Ianevici A. era în timpul vieții, este oblic ascendentă, de o adâncime și expresie neregulată, deschisă (ceea ce constituie indiciu specific de spânzurare, în contrapondere cu sugrumare, indiciile căreia constituie orizontalitatea, regularitatea și izolarea brazdei de strangulare), iar ca motiv al decesului - a fost

stabilită ca fiind - asfixia mecanică - presiunea organelor gâtului cu buclă (sau nod) prin spânzurare. De asemenea, conform fotografiei nr. 3, anexată la proces-verbal de examinare a cadavrului și înregistrării video însoțită de examinarea cadavrului, anexată la materialele cauzei, pe corpul lui Ianevici A. era un șnur negru cu icoană. Posibil, anume acest „șnur” nimerind sub cureaua de la „kimono”, at fi putut servi ca motiv al urmei mult mai pronunțate a uneia dintre părți de brazdă de strangulare, care mai târziu de către experții trasologi a fost calificată neîntemeiat ca urmă de la fir electric. Această circumstanță (prezența „șnurului” pe gâtul cadavrului) nu a fost cercetată și nu i s-a dat careva apreciere nici de către experții-trasologi în cadrul expertizei trasologice nr. 12/5-4965 din 28.08.2013, nici de către medici legiști în cadrul expertizei medico-legale nr. 333 din 30.09.2013.

A relevat apelantul Tuhari Igor că, instanța de judecată în sentință a indicat că, aceste argumente au fost combătute prin expertiza traseologică, ceea ce absolut nu corespunde cu materialele cauzei, căci experții nici nu au verificat prezența „șnurului” pe corp și ei nu au fost puși la curent referitor la existența acestuia, despre ce certifică conținutul chiar al actului de expertiză.

Apelantul nu este de acord cu poziția instanței de judecată, expusă în sentință precum că, argumentul referitor la depășirea împuternicirilor se combate prin scrisoarea Centrului Național de Expertize Judiciare, anexată la materialele cauzei la insistența părții apărării (vol. 6, pag. 122), care certifică faptul atestării experților Egupov S. și Pascal A. pentru efectuarea expertizei traseologice, care se ocupă de studierea urmelor și mecanismelor de formare a acestora. Partea apărării nici nu a contestat faptul prezenței la experți-criminaliști Egupov și Pascal a atestării în domeniul traseologiei. Apărarea a imputat efectuarea prospectiunilor, ce nu țin de competența experților-criminaliști, ci țin exclusiv de competența medicilor legiști, și anume - examinarea urmelor, lăsate cu ceva sau de cineva pe corpul uman.

A menționat că, încălcările imputate la efectuarea expertizei traseologice instanța de judecată le-a ignorat și nu a considerat necesar de a le da careva apreciere în sentință.

În privința expertizei medico-legale nr. 12/5-4965 din 28.08.2013 apelantul a menționat, că reieșind din conținutul actului de expertiză medicii legiști nu au efectuat careva prospecțiuni proprii. Întregul text al expertizei înseamnă o simplă citare și transcriere (chiar până la greșeli gramaticale și reduceri) a documentelor cauzei, prezentate experților (actul de examinare a cadavrului, expertiza medico-legală, expertiza traseologică...).

A considerat apărarea că, o simplă citare a documentelor prezentate și a prospecțiunilor efectuate anterior de către alți specialiști nicidecum nu pot fi calificate ca „cercetare cu aplicarea unor cunoștințe speciale și a unor proceduri tehnico-științifice”, iar concluziile formulate de către experți în cadrul acestei expertize, nicidecum nu sunt argumentate, doar dacă să nu consideră ca

argument, de exemplu, referitor la faptul, că răspunsul propriu a fost formulat în baza expertizei trasologice. Astfel, din textul expertizei este absolut clar, în baza căror temeuri expertii au ajuns la concluzia că, motivul decesului lui Ianevici A. a fost strangulare cu buclă (sau nod), și nu sugrumare.

De asemenea a considerat apărarea că, nu a fost invocată nici o opinie proprie, doar concluzia. Cu atât mai mult, în textul raportului de expertiză expertii fac concluzia despre asfixia mecanică, prin strangulare, bazându-se pe „datele examinării medico-legale a cadavrului” - brazda de strangulare izolată, transversală, deschisă, îngustă, cu margini exacte și pe datele expertizei trasologice, adică răspunzând la toate întrebările de bază (1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10) medicii legiști se referă la datele examinării medico-legale a cadavrului, care sunt absolut opuse și încă își argumentează concluzia în baza rezultatelor expertizei trasologice, care, după cum s-a depistat, a fost redactată cu încălcarea competenței. Căci anume medicii legiști urmau să efectueze prospecțiuni proprii în privința motivelor apariției urmelor de asfixie pe corpul lui Ianevici A.. A considerat apărarea că, dacă expertii au considerat că, ei nu au o suficientă experiență, cunoștințe, informație destulă, ei urmau să refuze să răspundă la întrebările, ce prezintă pentru ei o dificultate, și să nu-și formuleze concluzia în baza opiniei altor experți din domenii învecinate.

De asemenea a menționat că, contradicțiile în expertiza medico-legală constă și în aceea, că expertii în textul expertizei se eschivează să răspundă la fiecare întrebare în parte, formulând răspunsuri generale cu citate din documentele anexate, de asemenea, concluzia „despre brazda de strangulare izolată, transversală, deschisă, îngustă” contravine materialelor cauzei, actului de examinare a cadavrului, fotografiilor, și chiar conținutului expertizei medico-legale. Cel puțin, din fotografiile cadavrului rezultă clar, că brazda nu este îngustă, ci largă. Îngustă este doar porțiunea urmei, „studiate” prin expertiza traseologică, iar medicii legiști fără a intra chiar în esența întrebărilor puse, simplu au citat selectiv documentele lor anexate la dosar.

Astfel, a notat că, răspunsurile expertizei medico-legale în comisie în loc de a elucida circumstanțele cauzei, condiționează prezența unui cerc de întrebări, la care ancheta așa și nu a primit răspunsuri și anume:

Pe gâtul lui Ianevici A. sunt prezente una sau două brazde de strangulare? Dacă totuși este una, atunci cum de explicat concluzia experților că, brazda de strangulare este „transversală, îngustă, cu margini clare”, atunci conform procesului-verbal de examinare a cadavrului din 06.02.2013 (vol. I pag. 27-35) și actului nr. 7 de examinare a cadavrului din 14.09.2013 (vol. I, pag. 8-10), raportului de expertiză medico-legală din 18.02.2013 și chiar raportului de expertiză trasologică nr. 12/5-4965 din 28.08.2013, chiar și fotografiilor anexate la materialele cauzei, pe gâtul lui Ianevici A. este o urmă cu lățimea de 5 cm. Dar, dacă totuși brazde de strangulare sunt două, după cum este prezentat în raportul de expertiză trasologică și strangularea a survenit în urma presării cu

fir, atunci cum de explicat neizolarea brazdelor și caracterul vădit ascendent, cel puțin a brazdei superioare. Precum și faptul, că în timpul strangulării gâtului cu „șnurul” au rămas întregi, nu s-au fracturat oasele laringelui, mărilor lui Adam.

Dacă strangularea a avut loc cu ajutorul „șnurului” și urma mai jos de mărul lui Adam a fost lăsat anume de el cu aplicarea ulterioară asupra curelei „kimono”, atunci cum de explicat lipsa urmei inferioare de la curea „kimono”. Iar dacă urma porțiunii inferioare a curelei „kimono” a fost aplicată milimetru cu milimetru pe urma de la „șnur” și urmele lor au coincis pe deplin, atunci cum de explicat paralelismul lor absolut, coincidența neizolării urmelor pe ceafă și cum de explicat, că doi adolescenți minori nepregătiți au putut să producă o lovitură, apoi strangularea cu „șnurul” apoi să fixeze corpul în poziție de așezat, aplicând cureaua de la „kimono” pe gât, astfel încât urmele să coincidă ideal, imitând urme oblic ascendente și deschise, caracteristice pentru strangulare și toate acestea timp de 2-3 minute. Cum?

A expus avocatul că, nici experții-criminaliști, nici medicii legiști nu au elucidat faptul dacă brazda este deschisă, atunci pentru săvârșirea strangulării (dacă aceasta ar fi avut loc) persoana a treia urma să aibă punct de sprijin pe corp (pe spatele) victimei. Și în asemenea caz urmau să rămână urme pe spinare, omoplați, urme care nu au fost depistate.

De asemenea a menționat că, medicii legiști, ca și experții-criminaliști nu au reflectat, nu au studiat, nu au apreciat prezența pe gâtul lui Ianevici A. a „șnurului” de la cruciuliță și posibila lui influență asupra creării formei brazdei de strangulare, în cazul nimeririi acestuia sub curea de la „kimono”.

A menționat că, instanța de judecată a ignorat și aceste argumente ale părții apărării și s-a abținut de a da apreciere expertizei medico-legale din 30.09.2013.

Apărarea a atras atenția instanței de apel că, la fața locului pe 05.02.2017 nu au fost ridicate amprente digitale, nu au fost fotografiate în mod convenit (cu utilizarea riglei de proporții mari și cu extensiune bună) și fixate *locul de localizare a corpului, urme pe corp; nu au fost ridicate mostre de culoare brună de pe haina lui Ianevici Alexandr cel mic și cel mare, nu a fost fixată prezența tuturor hainelor pe cadavru, nu au fost păstrate în mod convenit înregistrările de pe camerele video de supraveghere în apartamentul familiei Raetchi, chiar însăși cureaua „kimono” a fost ridicată mai târziu, după ce a fost spălată de către rude, nu a fost chemat pentru examinarea cadavrului medicul legist, nu au fost luate mostre de sânge de pe cadavru și de la fața locului ș.a. Toate aceste carențe ale colaboratorilor organului de urmărire penală au dus ca rezultat la inexactități și dificultăți, apărute în cele din urmă în privința stabilirii imaginii celor întâmplare și consideră că, anume aceasta a servit ca motiv de înaintare a învinuirilor contra acestor băieți, căci de altfel ar fi fost foarte ușor de constatat faptul strangulării sau spânzurării.*

De asemenea, avocatul a atras atenția asupra portretului psihologic al familiei Ianevici. Bineînțeles, că cele întâmplare - este un necaz mare pentru

părinți. Presupune că, nu a fost depășit de către acești, însă nimeni nu ar putea depăși ușor, dar, de asemenea e clar și faptul că, relațiile dintre părinți și fiul lor nu au fost senine și cumsecade. Între ei exista o încordare, care pe deplin putea să-l ducă pe Ianevici Alexandr (fiul) ori la sinucidere, ori la imitarea lui, care s-a finisat atât de nereușit. În asemenea caz, părinții urmau să simtă de neînchipuit un mare sentiment de vinovăție, cu care e posibil să trăiești doar atunci, când te convingi pe tine și pe alții despre nevinovăția sa și pui vina supra altcuiva. Consideră eronat de a pune vinovăția asupra inculpaților, pentru faptul că, nu s-a avut suficientă grijă, nu au supravegheat îndeajuns și probabil a fost provocat de adulți.

Ținând cont de toate cele expuse mai sus a considerat apărarea că, vinovăția celor învinuiți în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e), j), i) Cod penal, nu a fost dovedită.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 octombrie 2018, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către procuror și succesorii părții vătămate.

Admise apelurile declarate de către avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Maresiev Serghei și ultimul, avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului Novacov Andrei și ultimul, sentința casată integral și emisă o nouă hotărâre prin care Maresiev Serghei și Novacov Andrei învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) Cod penal, au fost achitați pe motiv că nu s-a stabilit existența faptei infracțiunii.

4. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, împotriva acesteia au declarat recursuri ordinare procurorul, succesorii părții vătămate Ianevici Alexandru și Ianevici Marina și avocatul succesorilor părții vătămate, Bevza D..

4.1. Procurorul în recurs a solicitat casarea deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit căreia Maresiev Serghei și Novacov Andrei să fie recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) Cod penal, pedeapsa să le fie stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani fiecăruia cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4.2 Succesorii părții vătămate, Ianevici Alexandru și Ianevici Marina, în recurs au solicitat casarea deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit căreia Maresiev Serghei și Novacov Andrei să fie recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) Cod penal.

4.3. Avocatul succesorilor părții vătămate, Bevza D., care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei, rejudecare cauzei și emiterea unei hotărâri prin care inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei să fie recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.

(2) lit. e), i) și j) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse mai aspre decât ce-a indicată în sentința instanței de fond.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2019 au fost admise recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Fedora Gheorghieva, avocatul Bevza Dumitru în numele succesorilor părții vătămate, Ianevici Alexandru și Ianevici Marina și ultimii, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 octombrie 2018, în cauza penală privindu-i pe Maresiev Serghei și Novacov Andrei și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

În motivarea soluției instanța de recurs,

în primul rând, a constatat că, instanța de apel în partea descriptivă a hotărârii pronunțate a invocat că: „*Aceste probe, nici fiecare în parte, nici în ansamblu, nu probează existența faptului infracțiunii, complicitatea inculpaților Maresiev S. și Novacov A. în comiterea infracțiunii incriminate acestora*” (f.d. 53, vol. IV), fapt ce denotă menționarea concomitentă a două temeuri de achitare ce se exclud reciproc, în aceiași hotărâre judecătorească. În atare situație dispozitivul sentinței contravine raționamentelor instanței expuse în partea descriptivă a actului adoptat.

În al doilea rând, în argumentarea soluției sale privind achitarea inculpatului Maresiev S. instanța de apel a reținut că „*De asemenea, inculpatului Maresiev S. i s-a înaintat învinuirea în faptul, că acesta a aplicat lui Ianevici A. cu pumnul mâinii drepte o lovitură în partea temporală stânga a capului.*”

Totodată, după cum rezultă din materialele dosarului, și anume din foto și înregistrarea video a cercetării cadavrului, procesul-verbal de cercetare a cadavrului din 06.02.2013 (f.d. 1, vol. 27-35), expertiza trasologică nr. 12/5-4965 din 28.08.2013 (vol. IV, f.d. 7-29), expertiza medico-legală nr. 333 din 04.11.2013 (f.d. 37-47, vol. IV), urma pe partea temporală stânga a capului lui Ianevici A. are o formă riflată și putea să se formeze prin partea riflată a sticlei din camera de baie au obiectului, care are o structură similară.

Astfel, învinuirea înaintată și afirmațiile instanței de judecată, că anume Maresiev S. a aplicat pe partea temporală stângă a capului lui Ianevici A. sunt nefondate, deoarece în materialele dosarului lipsesc careva probe, care ar putea servi drept temei pentru această afirmație” (f.d. 66, vol. IV), iar la f.d. 55, vol. IV menționează că „*Supunând aprecierii separate expertiza traseologică nr. 12/5-4965 din 28.08.2013, prezentată de partea acuzării în calitate de probă, colegiul judiciar menționează, că aceasta nu pot fi admisă în calitate de probă pe cauză.*”

Astfel, expertiză traseologică nr. 12/5-4965 din 20.08.2013 a fost efectuată de către expertul-criminalist Egupov S., expertul-criminalist superior al centrului de criminalistică și expertiză legală UTA Găgăuzia, Pascal Al., cu încălcarea legislației în vigoare în domeniul expertizei”.

Împrejurările expuse atestă faptul că, instanța de apel la baza sentinței de achitare a pus o probă pe care ulterior o respinge ca neîntemeiată.

În al treilea rând, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei (f.d. 70 vol. IV) constată faptul că „Cu toate acestea, probele cercetate în ședința instanței de apel și materialele dosarului confirmă declarațiile inculpatului cu privire la faptul, că decesul lui Ianevici Alexandru a survenit nu ca rezultat al acțiunilor violente ale inculpaților sau a altor persoane, ci ca rezultat al acțiunilor decedatului Ianevici Alexandru prin spânzurare.

Totodată, colegiul a considerat necesar de a menționa, că Ianevici Alexandru nu avea scopul sinuciderii ca atare, ci doar înscenarea sinuciderii, care s-a transformat pentru el într-o tragedie”.

Prin concluzia instanței de apel expusă supra, Colegiul lărgit a reținut că, aceasta și-a asumat rolul de expert, fapt ce nu poate fi admis și nu ține de competența unei instanțe de judecată.

În acest sens, Colegiul lărgit a menționat că, instanța de apel urmează să aprecieze probele acumulate la dosar prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, și să motiveze argumentat admisibilitatea sau inadmisibilitatea fiecărei probe în parte.

6. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 mai 2021 au fost respinse apelurile declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Velicov E., de inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei, de avocatul Lepilov Natalia în interesele inculpatului Novacov Andrei, de avocatul Tuhari Igor în interesele inculpatului Maresiev Serghei și de către succesorii părții vătămate Ianevici Marina, Ianevici Alexandru și menținută sentința.

7.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond, judecând cauza, a verificat sub toate aspectele circumstanțele de fapt și de drept, complet și obiectiv a apreciat probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, și întemeiat a ajuns la concluzia că a fost pe deplin confirmată vinovăția inculpatului Maresiev Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. e), i), j) Cod penal și inculpatul Novacov Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. e), i), j) Cod penal. Prin acțiunile sale inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei în comun au comis un omor cu o deosebită cruzime cu bună știință asupra minorului Ianevici Alexandru.

Colegiul judiciar a reținut în calitate de probe, probele administrate în ședința instanței de fond, inclusiv declarațiile necontestate ale inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei date în cadrul instanței de fond, declarațiile succesoriilor părții vătămate, martorilor audiați în prima instanță, și a următoarelor acte și documente procesuale, puse la baza sentinței de condamnare și anume: - declarațiile succesoriului părții vătămate Ianevici Alexandru; - declarațiile martorului Raietchi Serghei (f.d.86-88 vol.I); - declarațiile inculpatului Maresiev Serghei (f.d.22-24 Vol. VII); - declarațiile inculpatului Novacov Andrei (f.d. 30-36 vol. VII);- ordonanța de începere a urmăririi penale din 06 februarie 2013 (f.d.1, Vol I); - procesul-verbal de înregistrare și depistare a infracțiunii din 05 februarie 2013 (f.d. 5, Vol. I); -

informația din 05.02.2013, potrivit căreia la 05 februarie 2013, ora 17:40, a parvenit apelul telefonic de la dispecerul de pe ambulanță Rivneac, despre faptul că minorul Ianevici Alexandr, s-a sinucis prin spânzurare în camera de baie, cu ajutorul unui colan de carate (f.d. 6, Vol. I); - raport de constatare medico-legală nr. 17 în privința victimei, potrivit căruia s-a constatat că decesul lui Ianevici A. a survenit în rezultatul asfixiei mecanice, prin strangulare (f.d. 8-10, Vol. I); - proces-verbal de cercetare la fața locului din 05.02.2013 și schema apartamentului, situat pe adresa xxxxx. (f.d. 16-20 Vol. I); - proces-verbal din 06.02.2013 de examinare a telefonului mobil (f.d. 21-22, Vol. I); - proces-verbal de examinare a colanului „chimano” de culoare galbenă 06.02.2013 (f.d. 24-25, Vol. I); - proces-verbal din 06.02.2013 de examinare a cadavrului și foto-tabel la el din 06.02.2013 (f.d. 2732, Vol. I); - proces-verbal din 14.02.2013 de cercetare la fața locului, unde obiect al examinării l-a constituit apartamentul (f.d. 33-35, Vol. I); - fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență, potrivit căruia a fost solicitată asistența medicală de urgență la ora 17:31, pentru bolnavul Ianevici Alexandr, fiind indicat drept motiv - spânzurarea. În rezultatul solicitării s-a stabilit decesul până la sosirea AMU, diagnosticul stabilit fiind -moarte biologică, suicid. (f.d. 40, Vol. I); - adeverința din 05.02.2012 de confirmare a solicitării asistenței medicale de urgență nr. 51 din 07.02.2013 (f.d. 41, Vol. I); - adeverința din 05.02.2012 de confirmare a solicitării asistenței medicale de urgență nr. 50 din 07.02.2013, din care rezultă, că pe 05.02.2012 brigada AMP a pornit la orele 17:32 la bolnavul Ianevici A. și a fost pusă diagnoza deces biologic. Sinucidere. T/A 0 mm.rt.st, Ps 0 min., Resp. 0 (f.d. 42, Vol. I); - răspunsul la cerere de la SA „Moldtelecom” cu informația privind descifrarea apelurilor telefonice de la numerele de telefon xxxxx, efectuate în perioada 04.02.2013 - 07.02.2013 (f.d. 135-165, Vol. I); - procesul-verbal de examinare a stenogramelor convorbirilor telefonice (f.d. 166, Vol. I); - procesul-verbal de examinare a ușii de la baie din domiciliul victimei (f.d. 135-148, Vol. II); - procesul-verbal de ridicare din 20.09.2013 din care rezultă că, a fost efectuată ridicarea obiectelor de la Ianevici A., și anume aparat de fotografiat de model „Samsung” PL 100 (f.d. 150-152, Vol. II); - procesul-verbal de examinare din 20.09.2013 a aparatului de fotografiat de model „Samsung” PL 100, de culoare neagră (f.d. 153-156, Vol. II); - procesul-verbal de examinare a colanului de la „chimano” din 27.09.2013 (f.d. 202, Vol. II); - raportul de expertiză judiciară nr.12/4965 din 28.08.2013, cu fototabel din 28.08.2013, nr. 116 din 04.09.2013, din concluziile acestei expertize rezultă, că urma nr. 2, situat pe gâtul lui Ianevici A. nu corespunde nici unei porțiuni a curelei de la „kimono”; urma, localizată pe gâtul lui Ianevici A., ar putea fi lăsată cu fir de la dispozitiv de încărcare de model „Nokia”, prezentat pentru examinare, sau de la cablu ce are compoziție (împletitură) analogică și diametru asemănător de aproximativ 2,6 mm și nu putea fi lăsat cu o ață de culoare neagră cu diametru de 1 mm, prezentat pentru examinare, din cauza diametrului mic; urma, lăsată în partea temporală stângă a capului lui Ianevici A.A., ar putea fi

formată cu partea riflată a sticlei de la camera de baie și sticlei de la camera pentru copii sau obiectului, ce are o compoziție asemănătoare; urmele, formate în partea temporală stângă a capului lui Ianevici A.A. nu au putut fi lăsate cu părțile de dos ale covoarelor; urma, lăsată în partea temporală stângă a capului lui Ianevici A.A., nu au fost formate cu tapete de pe peretele coridorului, situat între intrare spre bucătărie și ușa de intrare în camera de baie, și de pe tapetele holului, urmele, formate pe rădăcina nasului lui Ianevici A.A., au putut fi lăsate cu ancadramente la intrare în camera pentru copii, la intrare și ieșire în hol sau la intrare în camera de baie, cu marginea colțului de bucătărie sau obiectului, ce are o compoziție asemănătoare și caracteristici dimensionale; pe curea de la „kimono” de culoare portocalie au fost depistate 4 particule de culoare albă. (f.d. 7-29, Vol. IV);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 333 din 04.11.2013 din concluziile căreia rezultă că, decesul minorului Ianevici Alexandr, a survenit în urma asfixiei mecanice - strangulare cu buclă, ce confirmă datele de examinare medico-legală a cadavrului: unică, transversală, îngustă, deschisă, cu margini fixe - brazda de strangulare în partea inferioară a gâtului, hemoragii cu pete mari în mușchii gâtului după mersul brazdei și în locurile de fixare a mușchilor sterno-claviculari mastoidieni la clavicule; indicii generali de asfixie - hemoragii punctiforme sub pleura plămânilor, pletora venoasă a organelor interne, starea lichidă a sângelui în inimă și vase; caracter intravital al brazdei de strangulare, stabilit la cercetarea histologică; - rezultatele cercetării histologice nr. 116 din 04.09.2013. Menționează, că în partea superioară a gâtului dinainte se observă o altă urmă de presiune asupra pielii cu caracter întrerupt în direcția transversală, slab pronunțat, care ar putea să se formeze în urma dislocării în sus și presiunii cu buclă. Vechimea brazdei de strangulare după datele cercetării histologice, orientativ, constituie de la câteva minute până la 30 minute. Ținând cont de starea și gradul de evoluție a fenomenelor de cadavru, presupun, că decesul a survenit în termenul indicat în materialele cauzei - pe 05.02.2013, orientativ la orele 16:00-18:00. La examinarea medico-legală a cadavrului minorului Ianevici Alexandr au fost depistate următoarele leziuni corporale: - excoriație în regiunea rădăcinii nasului, 1,2 x 0,2 cm; - excoriație în regiunea supra-orbitară din stânga cu trecere pe pleoapa superioară a ochiului stâng, 7,2 x 4,6 cm; - excoriație pe pielea buzei superioare, la mijloc, 0,8 x 1,0 cm. Menționează, că aceste leziuni au fost cauzate cu obiect contondent dur, mai mult probabil, în timpul lovirii cu cap de acest obiect contondent, nu cu mult timp înainte de survenirea decesului, la persoane vii se califică ca vătămare neînsemnată a sănătății. Urmele, care se întâlnesc în timpul luptei și autoapărării, la examinarea cadavrului nu au fost depistate. Ținând cont de rezultatele cercetării histologice („Raportul expertului nr. 116 din 04.09.2013) menționează că, se poate face concluzia că, brazda de strangulare în partea inferioară a gâtului a putut să se formeze în urma strangulării cu buclă de la fir (cablu) al dispozitivului de încărcare a telefonului

mobil sau cu alt obiect analogic. Potrivit concluziilor „Raportului expertului” nr. 116 din 04.09.2013 excoriație în regiunea supra-orbitală din stânga ar putea să se formeze cu partea riflată a sticlei sau cu alt obiect, ce are o compoziție asemănătoare. Aprecierea circumstanțelor cauzei sau a cărorva acțiuni ale persoanelor aparte nu ține de competența expertizei medico-legale. În cazul dat, urme de tragere și ale altor leziuni corporale, care pot fi întâlnite la mutarea corpului, nu se observă. (f.d. 37-47, Vol. IV); - raportul de expertiză nr.12/5-7411 din 30.01.2014, din concluziile căruia rezultă, că urma brazdei de strangulare lăsată pe gâtul lui Ianevici A.A. după aspectul structural nu corespunde cu structura interioară a firului: xxxxx după caracteristicile sale dimensionale nu corespunde cu caracteristici dimensionale ale urmei brazdei de strangulare, lăsată pe gâtul lui Ianevici A.A. Firul cu xxxxx după caracteristicile sale dimensionale corespunde cu caracteristici dimensionale ale urmei brazdei de strangulare, lăsată pe gâtul lui Ianevici A.A. (f.d. 106-108, Vol. IV)

Cu referire la apelul avocatului Tuhari Igor care a indicat că, în cadrul cercetării la fața locului rigla gradată nu a fost folosită la fotografiere, instanța de apel a reținut că, în cursul urmăririi penale, a fost efectuată o examinare detaliată a ușii băii, lângă care a fost găsit cadavrul lui Ianevici Alexandru. În cadrul cercetării, a fost utilizată o riglă gradată cu o descriere a detaliilor chiar mici ale ușii, zgârieturilor, așchiilor, precum și o descriere a spațiului din apropiere. Procesul-verbal de cercetare fiind însoțit de scheme și fotografii. (vol. II, f.d. 135-148)

Instanța de apel, cu referire la argumentul avocatului Tuhari Igor, a menționat că, argumentul dat nu poate fi pus în folosul părții apărării, *așa cum urmează a fi apreciate probele existente, dar nu cele care lipsesc.*

Totodată, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiat argumentul părții apărării, precum că centura de la chimono a fost spălată și ridicată mai târziu. Or, în procesul verbal de cercetare la fața locului este indicat că, „pe podea în camera de baie se afla o cârpă de culoare galbenă cu lățimea 6 m și lungimea aproximativ 1,5 m, asemănătoare cu centura de la chimono. Există, de asemenea, o urmă de materie brună pe ea”. În rubrica „de la fața locului au fost ridicate” este mențiunea „Centură de culoare galbenă”.

Afirmațiile avocatului Tuhari Igor din apel, precum că *în momentul cercetării la fața locului nu a participat expertul medico-legist și nu au fost ridicate probele de sânge,* instanța de apel a menționat că, *nu justifică nevinovăția condamnaților.* Într-adevăr, implicarea unui expert medico-legist într-o cercetare la fața locului în cazuri de omor, contribuie în mod semnificativ, și uneori decisiv, la stabilirea obiectivă a circumstanțelor incidentului. Cu toate acestea, *în cazul dat, cadavrul victimei a fost examinat a doua zi după incident și,* ținând cont de cunoștințele sale speciale, expertul a avut ocazia să dea răspunsuri la întrebările care i-au fost adresate organului de urmărire penală. În raportul său inițial, expertul medico-legist nu indică faptul că, nu este posibil să

se răspundă la unele dintre întrebările formulate, având în vedere faptul că el sau un alt specialist cu aceeași calificare, nu au participat la cercetarea la fața locului.

În opinia Colegiului, argumentul apărării precum că, **nu au fost păstrate înregistrările video de pe camerele de luat vederi din apartamentul lui Raetchi Iliia**, ceea ce, nu reflectă în mod obiectiv declarațiile acestui martor, este de asemenea, neîntemeiat, deoarece, **în orice caz, decisive sunt declarațiile lui Raetchi Iliia, precum și declarațiile martorului Raetchi Serghei cu privire la funcționarea camerelor de luat vederi în apartamentul lor**, din care nu rezultă că, cineva a manipulat fișierele audio de pe camerele de luat vederi. În materialele cauzei penale, lipsesc careva dovezi ale redactării sau altor ingerințe asupra fișierelor video și camerelor de luat vederi.

Cu referire **la critica avocaților Tuhari Igor și Lepilov Natalia asupra concluziilor reflectate în expertiza medico-legală complexă nr. 333 din 04.11.2013** instanța de apel a considerat că, prima instanță întemeiat a luat în considerare concluzia expertizei medico-legale nr. 333 din 04.11.2013 ca dovadă a vinovăției condamnaților **deoarece expertiza medico-legală complexă a fost dispusă prin ordonanța procurorului din 30 septembrie 2013, întrucât între rezultatele expertizei medico-legale efectuate anterior și ale expertizei traseologice existau divergențe** (vol. IV, f.d. 34-35).

Partea apărării a luat cunoștință cu concluzia expertului, ce se confirmă prin proces-verbal de aducere la cunoștința învinuitului, a concluziilor expertului din 13.11.2013, semnat de către Novacov Andrei, de reprezentantul legal și avocatul Aladova A. (vol. IV, f.d. 49) și prin procesul-verbal de aducere la cunoștința învinuitului a concluziilor expertului din 13.11.2013, semnat de către Maresiev Serghei, de reprezentantul legal și avocatul Tuhari Igor (vol. IV, f.d. 50). **În rezultatul aducerii la cunoștință a concluziilor expertizei careva observații și cereri nu au parvenit. În cursul urmăririi penale, partea apărării, de asemenea, nu a depus cereri cu observații referitor la expertiza medico-legală complexă.**

Pe parcursul întregii cercetări judecătorești în prima instanță, inclusiv și la faza procedurii de apel, **partea apărării nu a înaintat cerere de a fi dispusă o altă expertiză.**

Instanța de apel nu a acceptat argumentul avocaților Tuhari Igor și Lepilov Natalia, precum că **concluzia acestei expertize complexe nu conține o analiză independentă asupra celor mai importante întrebări formulate**, iar analiza asupra acestor întrebări, fără o examinare obiectivă, a fost inclusă în partea de cercetare și partea finală, în mod similar cum a fost expusă în concluzia expertizei trasologice № 12/5-4965 din 28.08.2013.

Colegiul a considerat că, numai **expertii judiciari aleg metoda și modalitatea efectuării expertizei.** Dacă experții, în baza calificărilor lor speciale, au considerat că anumite date deja existente le-au fost suficiente pentru a răspunde la anumite

întrebări, atunci experții nu pot fi criticați fără suficiente motive justificate, că nu au acționat în modul dorit de orice parte interesată.

Pe aceleași temeuri, instanța de apel a considerat ca neîntemeiat argumentul avocaților Tuhari Igor și Lepilov Natalia precum că experții nu au dat răspuns la fiecare întrebare aparte. Colegiul a remarcat că, experților le aparține alegerea modalității efectuării expertizei și formularea concluziei. Important este ca la orice întrebare, pusă de organul de urmărire penală sau instanța de judecată, răspunsul să poată fi găsit în partea finală a raportului de expertiză.

Colegiul a apreciat ca neîntemeiat argumentul avocaților Tuhari Igor și Lepilov Natalia precum că deschiderea brazdei de strangulare indică nu asupra strangurării, ci asupra spânzurării. Acest argument al apărării se bazează pe raportul inițial al expertului medico-legal, Topal C. și pe declarațiile acesteia. Cu toate acestea, acest raport a expertului a fost exclus printr-un raport de expertiză medico-legală complexă ulterioară.

Din aceste considerente, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul avocaților Tuhari Igor și Lepilov Natalia, precum că nu a fost luat în considerare faptul că pe gâtul victimei era un șiret cu o icoană care ar putea intra sub centura chimono.

Avocații Tuhari Igor și Lepilov Natalia în cererea de apel indică că, mai obiectivă poate fi considerată expertiza nr. 17 din 06.02.2013, întrucât cercetarea expertului pe baza acesteia a fost efectuată direct pe corpul victimei și imediat după deces.

Colegiul a considerat acest argument neîntemeiat, deoarece în urma expertizei medico-legale complexe au fost luate în considerare și datele de care a dispus expertul la expertiza medico-legală complexă inițială, și anume: actul de examinare medico-legale nr. 17 din 06.02.2013 a cadavrului Ianevici A., ce direct este reflectat în raportul de expertiză medico-legală nr.333 din 4 noiembrie 2013 (vol. IV, f.d. 39).

Astfel, Colegiul a considerat că, prima instanță întemeiat a constatat, că cauza decesului victimei Ianevici Alexandr este asfixia mecanică - adică strangulare cu un fir de la cablul unui încărcător de telefon mobil sau alt obiect similar.

Avocații Tuhari Igor și Lepilov Natalia au indicat că la materialele cauzei se conține descifrarea convorbirii telefonice de la telefonul mobil al lui Novacov Andrei, la telefonul fix al apartamentului lui Maresiev Serghei, la ora 16:52 (vol. I, f.d. 136). În opinia apărării, prin aceasta se confirmă faptul că, la 16:52 Maresiev Serghei se afla în apartamentul său, în blocul vecin. Iar aceasta, la rândul său, în opinia apărării, atestă faptul că Novacov Andrei și Maresiev Serghei s-au aflat în apartamentul lui Ianevici A. nu mai mult de 10 minute.

Argumentul dat nu a fost luat în considerație de către Colegiu, deoarece nu este obligatoriu ca anume Maresiev Serghei în acest timp să vorbească la telefonul fix. Acesta putea fi oricare dintre membrii familiei Maresiev Serghei.

Conform raportului expertizei date, decesul victimei Ianevici Alexandr a survenit la data de 05 februarie 2013, aproximativ la ora 16:00-18:00.

La materialele cauzei este anexat certificatul de confirmare a chemării urgenței, potrivit căruia la 05 februarie 2013, la 17:31 a parvenit un apel de la mama cu privire la spânzurarea lui Ianevici Alexandr (vol. I, f.d. 42). De asemeni, este anexată descifrarea unui apel telefonic de ieșire de la numărul de telefon al lui Ianevici A. la telefonul lui Ianevici M. la ora 17:35 minute. (vol. I, f.d. 156). Astfel, având în vedere aceste circumstanțe, rezultă că Ianevici M. a descoperit corpul victimei aproximativ la ora 17:25 minute, prin urmare moartea lui Ianevici Alexandr a survenit mai devreme.

Martorii de bază pe cauza dată sunt frații Raetkii Ilia și Raetkii Serghei, care locuiesc pe aceeași scară cu victima Ianevici A. și părinții acestuia.

Din declarațiile martorilor, care se confirmă prin înregistrări video, cu indicarea orei exacte reiese că Maresiev Serghei și Novacov Andrei au intrat în apartamentul lui Ianevici A. la ora 16:48. Martorul Raetkii Ilia a intrat înapoi în apartament la ora 16:50, el nu i-a văzut pe Maresiev Serghei și Novacov Andrei, care ieșeau din apartamentul victimei, și s-a văzut cu dâșii după ce a aflat despre decesul lui Ianevici A.

După ce Raetkii Ilia a intrat înapoi în apartament, fratele său Raetkii Serghei ieșind din apartament și din bloc, nu a întâlnit pe nimeni. Timp de 10-12 minute el se afla vizavi de bloc, și nu a văzut să fi ieșit cineva. Ieșind pe stradă, aproximativ la ora 17:15 el a văzut-o pe Ianevici Marina, care traversa strada xxxxx. La acest timp urmează a fi adăugate minim 15 minute, timp în care Ianevici Mariana a făcut cumpărături.

Reieșind din aceste circumstanțe urmează că Novacov Andrei și Maresiev Serghei s-au aflat în apartamentul lui Ianevici A., mai mult de 5-7 minute. Și faptul că Maresiev Serghei nu a fost văzut cum iese din bloc, **poate fi condiționat prin aceea, că după omorul lui Ianevici A., el s-a aflat în apartamentul lui Novacov Andrei, care este amplasat la același etaj cu apartamentul lui Ianevici A.**

Urmează a fi reținut și faptul că, Novacov Andrei locuiește la același etaj cu familia Ianevici. Respectiv, lui Novacov Andrei și Maresiev Serghei, le erau suficiente câteva secunde pentru a ajunge de la apartamentul familiei Ianevici în apartamentul lui Novacov Andrei.

Colegiul a considerat întemeiată poziția primei instanțe, care în calitate de argument suplimentar a vinovăției condamnaților a adus declarațiile lui Raetkii Ilia, care a explicat că în acea seară de el s-a apropiat Maresiev Serghei și l-a rugat să nu spună nimănui, că el, Raetkii Ilia, i-a văzut. Totodată Maresiev Serghei era foarte agitat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate mai sus, în opinia Colegiului judiciar, a fost dovedit cu certitudine precum că, Maresiev Serghei și Novacov Andrei se aflau în apartamentul lui Ianevici Alexandr anume în momentul decesului acestuia.

După cum a fost indicat mai sus, dovezile pe cauza dată urmează a fi apreciate prin prisma faptului că, decesul lui Ianevici Alexandr a survenit nu în urma sinuciderii, dar în rezultatul acțiunilor persoanelor terțe, iar ținând cont de circumstanțele stabilite mai sus, aceste persoane sunt Maresiev Serghei și Novacov Andrei.

De către avocații Tuhari Igor și Lepilov Natalia în scopul justificării achitării condamnaților sunt aduse un șir de argumente care în opinia Colegiului au fost considerate ca lipsite de careva validitate obiectivă și vizează transmiterea artificială a ambiguității dovezilor acuzării.

Astfel, avocații Tuhari Igor și Lepilov Natalia au reținut că, cel mai probabil victima a încercat să-și însceneze sinuciderea, dar în mod neașteptat, aceasta a dus la decesul său. Apărarea a ajuns la această concluzie reieșind din faptul că între Ianevici Alexandr și părinții săi ar fi fost o relație dificilă, ceea ce a condus la starea psihologică depresivă a lui Ianevici Alexandr, care până în momentul decesului său s-a agravat prin faptul că părinții lui Ianevici Alexandr au aflat că, fumează și urmau să poarte o conversație cu el.

Colegiul a considerat argumente apărării ca neîntemeiate deoarece în cadrul ședinței de judecată, în ordine de apel, au fost date citirii declarațiile martorilor interogați în etapa urmăririi penale și în instanța de fond după cum martorul Odnostalco Marina (f.d. 51-52 v.1), colegii de clasă Gheorghieva Alla (vol. 1, f.d. 5152), Grosu Andrei (vol. 1, f.d. 58-59), Nichita Danil (vol. 1, f.d. 60), Iabanji Nicolai (vol. 1, f.d. 61), Martorul Railean Elena (vol.6 f.d. 203), martorul Ciumac Nadejda (f.d.200 vol.6). Din aceste declarații instanța de apel a rezultat că, Ianevici Alexandr a fost educat în condiții normale, învăța și comunica ca orice copil de vârsta lui, cu problemele sale, care se întâlnesc la această vârstă. La materialele cauzei lipsesc careva dovezi ce confirmă prezența relațiilor dificile între Ianevici Alexandr și părinții acestuia, și, de asemenea, că victima și-a exprimat vreodată gândurile sinucigașe. Lipsesc dovezi precum că, Ianevici Alexandr avea un caracter impresionabil, apatic sau depresiv. Prezența acestor trăsături de caracter, influența lor asupra acțiunilor unei persoane, în raport cu circumstanțele vieții lui Ianevici Alexandr, nu poate fi stabilită decât printr-un examen psihologic criminalistic. În acest sens, cearta între victima Ianevici Alexandr și părinții săi, pe care a auzit-o martorul Ciumac Nadejda, nu poate fi interpretată indubitabil, ca motiv din care victima ar fi putut încerca să se sinucidă.

Nu au fost luate în considerație argumentul apărării precum că, *dacă nodul centurii nu ar fi fost strâns bine în jurul gâtului victimei, așa cum menționează în declarații Ianevici Marina, atunci nu ar fi posibil ca corpul deja decedatului Ianevici Alexandr să fie stabil pe genunchi. Pur și simplu ar cădea. Cu toate acestea, prin strangulare, așa cum consideră apărarea, după încetarea mișcărilor convulsive ale corpului și relaxarea mușchilor, nodul ar putea fi slăbit în mod arbitrar, poziția indicată a corpului ar fi naturală și explicabilă, **deoarece sunt***

combătute prin raportul de expertiză medico-legală menționat supra și explicațiile expertului medico-legal Tetercev V.

Avocații Tuhari Igor și Lepilov Natalia au indicat că, din moment ce Maresiev Serghei este stângaci, semnul presupusei lovituri pe capul victimei, ar fi trebuit să fie nu pe partea stângă a capului, ci pe dreapta.

Potrivit Colegiului, această concluzie este, de asemenea, o interpretare liberă, lipsită de confirmare obiectivă, în timp ce expertul medico-legal Tetercev V. a explicat concluziile examinării medico-legale complete efectuate cu participarea sa. Din aceste declarații rezultă că, decesul victimei Ianevici A. a survenit prin strangulare cu un ștreang de către terți. Însuși Ianevici A. nu s-ar fi putut strangula cu acest ștreang. Nu s-au găsit urme de strangulare de o centură de chimono.

Un alt argument al avocaților Tuhari Igor și Lepilov Natalia este faptul că, condamnații în intervalul de timp scurt, în care se aflau în apartamentul lui Ianevici, din cauza vârstei lor minore, lipsei unui plan prestabilit și a abilităților, nu ar fi putut săvârși uciderea victimei și apoi să-i însceneze strangularea.

Colegiul a considerat că, reieșind din declarațiile martorilor Raețchi Ilia, Raețchi Serghei și Ianevici Mariana, inculpații au avut suficient timp pentru a efectua toate aceste acțiuni. Maresiev Serghei, precum și Ianevici Alexandr, erau implicați în arte marțiale și aveau nu numai idee despre impactul fizic asupra unei persoane, ci și abilitățile corespunzătoare.

Toate aceste versiuni sunt în contradicție cu concluzia de mai sus a examenului medical legal complet, potrivit căruia decesul victimei a survenit ca urmare a strangulării de către terți.

Colegiul judiciar a constatat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că faptele penale reținute în culpa inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei au avut loc și au fost săvârșite de către aceștia, în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond corect a calificat aceste fapte ca fiind infracțiunea prevăzută la art.145 alin.(2) lit. e), i), j) Cod penal, conform indicilor calificativi: omorul săvârșit cu bună știință asupra unui minor, de două sau mai multe persoane, cu deosebită cruzime.

Circumstanțele constatăte au fost confirmate prin - procesul verbal de cercetare la fața locului, din care rezultă că, în apartamentul nr. 16, situat xxxxx a fost depistat cadavrul minorului Ianevici Alexandr cu semne de moarte violentă; - declarațiile succesului părții vătămate Ianevici Marina, care a declarat despre circumstanțele în care a depistat cadavrul victimei Ianevici Alexandr; - declarațiile succesului părții vătămate Ianevici Alexandr, care a comunicat despre circumstanțele în care a depistat cadavrul victimei Ianevici Alexandr; - declarațiile lui Raețchii Ilia, care a explicat că a văzut cum Maresiev Serghei și Novacov Andrei, împotriva voinței lui Ianevici Alexandr, au intrat în apartamentul lui, aproximativ în intervalul de timp care coincide cu timpul în

care a survenit decesul lui Ianevici Alexandr, totodată și faptul că, după producerea incidentului Maresiev Serghei l-a rugat să nu spună nimănui că el - Raetșchii Ilia, i-a văzut; - declarațiile lui Raetșchii Serghei, care a declarat că, fratele său Raetșchii Ilia, a văzut cum Maresiev Serghei și Novacov Andrei, împotriva voinței lui Ianevici Alexandr, au intrat în apartamentul lui, aproximativ în intervalul de timp ce coincide cu timpul decesului lui Ianevici Alexandr, totodată și faptul că, după producerea incidentului Maresiev Serghei l-a rugat să nu spună nimănui că el - Raetșchii Ilia, i-a văzut; - raportul de expertiză medico-legală complexă nr. 333 din 04.11.2013, potrivit căruia decesul victimei Ianevici Alexandr a survenit în rezultatul strangulării, cauzată de persoane terțe; - declarațiile expertului medico-legal Tetercev V., care a susținut concluziile reflectate în raportul de expertiză medico-legală complexă nr. 333 din 04.11.2013.

Declarațiile lui Maresiev Serghei și Novacov Andrei, făcute în prima instanță, precum că nu au săvârșit omorul lui Ianevici Alexandr, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nesincere, deoarece sunt combătute prin probele menționate mai sus.

Deși în calitate de probe ce confirmă vinovăția inculpaților, de către partea acuzării au fost prezentate înregistrările audio și video, în care se poate auzi și vedea cum condamnatul Novacov Andrei din discuțiile cu ofițerii de poliție relatează despre circumstanțele incidentului (vol. 3, f.d 165-218), instanța de apel a conchis în p. 5.161 al deciziei recurate, că prima instanța în mod întemeiat a declarat aceste probe drept inadmisibile, deoarece au fost administrate cu încălcarea normelor de procedură penală și cu încălcarea drepturilor fundamentale ale inculpatului.

Colegiul a respins apelurile procurorului și succesoriului părții vătămate care au contestat sentința doar în partea stabilirii pedepsei, invocând stabilirea unei pedepse prea blânde inculpaților. Astfel, prin apelul înaintat, procurorul solicită să le fie stabilit ambilor inculpați câte 10 ani de închisoare, iar succesorii solicită să fie stabilită pedeapsa în limitele prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Colegiul a reținut concluziile primei instanțe referitor la stabilirea categoriei și termenului pedepsei potrivit cărora lui Maresiev Serghei i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, iar lui Novacov Andrei - 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În opinia Colegiului, prima instanță corect a aplicat prevederile art. 70 alin. (2) și art. 79 alin (1) Cod penal la stabilirea față de inculpați a termenului de pedeapsă făcând referire la minorat ca la o circumstanță excepțională, fără o oarecare argumentare.

În opinia Colegiului, prima instanță, reieșind din circumstanțele infracțiunii săvârșite și personalitatea vinovaților, corect a determinat nivelul reducerii

pedepsei sub limitele stabilite. **Maresiev Serghei, reieșind din circumstanțele infractiunii, a fost mai activ decât Novacov Andrei** mai ales că el este mai mare decât Novacov Andrei, cu mai mult de 2 ani. De aceea, prima instanță echitabil a stabilit pentru Maresiev Serghei o pedeapsă mai aspră decât lui Novacov Andrei

În principiu micșorarea de către prima instanță a pedepsei condamnaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei sub limita minimă de 10 ani de privare de libertate până la 8 și 7 ani, respectiv, după părerea Colegiului, este întemeiată și va contribui la atingerea scopului pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal

7. Decizia instanței de apel este atacată, cu recurs ordinar de către avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Maresiev Serghei, de către avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului Novacov Andrei și de către Ianevici Alexandr succesorul părții vătămate.

7.1 Avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Maresiev Serghei invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6),8),12) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpaților.

În motivarea recursului apărarea invocă:

- instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor lui Ianevici Marina, care a găsit corpul fiului, înregistrare video a verificării declarațiilor lui Ianevici Marina la fața locului (failul nr.2, min.24) la depistarea corpului lui Ianevici Alexandr se afla în poziția „стоя на коленях лицом к двери ванной”. La înregistrarea video Ianevici Marina face accentul că poziția corpului era anume „stând pe genunchi”, și nu „șezând pe genunchi”. De asemenea, conform declarațiilor lui Ianevici Marina, lațul centurii de pe gâtul lui Ianevici Alexandr nu a fost strâmt, când ea a început să-l dezlege, ceea ce, din cuvintele ei, i-a condiționat să gândească că aceasta nu a putut fi spânzurare. Scenariul acțiunilor, propus de învinuire și instanței de fond, de asemenea, presupune că după sufocare corpul a fost mutat la ușa băii și aranjat astfel că s-a imitat autospânzurare cu ajutorul centurii chimono. Însă, dacă ar fi fost făcută încercare de a instala corpul deja neînsuflețit pe genunchi, ar fi fost imposibil de a-l fixa în poziția „stând pe genunchi”, deoarece corpul pur și simplu fiind flasc s-ar așeza, cu atât mai mult cu un „laț slab legat”. Însă, în cazul spânzurării, după finisarea convulsiilor a corpului și relaxarea mușchilor anume poziția „stând pe genunchi” și ar fi fost firească pentru corp (Vezi Tabel. Nr.1, lit.b). Astfel de explicații se confirmă și prin literatura de specialitate (de exemplu Medicina legală, Ungureanu S., Editura Știința 1993, pag.132);

- partea apărării a atras atenția instanței că amprente nu au fost luate nu din cauza că au lipsit, sau că la organul de urmărire nu a fost astfel de intenție ci conform declarațiilor expertului-criminalist Barladean P. date în fața instanței de fond amprente de la fața locului nu au fost ridicate nu din cauza că au fost șterse ci din cauza că nu au fost găsite amprente potrivite pentru identificare cauza imposibilității luării amprentelor era faptul că amprente erau foarte multe

(nu erau șterse!). Ceia ce schimbă esențial sensul argumentului examinat. Conform declarațiilor Ianevici Marina o parte din centura chimono a fost legată de mânerul ușii camerei de baie (vol.I, video-înregistrare de la fața locului). Nu este relevant la moment să mă expun pe marginea nivelului de profesionalism a expertului, posibilității sau imposibilității ridicării amprentelor, important și principial este faptul că amprente nu au fost șterse;

- faptul lipsei totale a amprentelor ar însemna ștergerea lor intenționată, însă prezența unui număr oarecare de amprente nepasibile de identificare demonstrează ca minimum lipsa intenției de a le șterge. Deși, dacă admitem versiunea învinuirii, că inculpații au săvârșit strangularea lui Ianevici Alexandr și au înscenat spânzurarea pe centură, atunci ar fi fost logic de așteptat, că vinovați în omucidere au putut să aibă grijă de a șterge cel puțin amprente lor de pe mânerul ușii de baie;

- instanța de fond nu a luat în considerație extrasele sunetelor de intrare și ieșire de pe numerele inculpaților și a defunctului Ianevici A. că la data de 05.02.2013 la orele (vol.I, pag.136) a fost fixat un sunet de pe numărul mobil Novacov Andrei pe numărul fix de casă a lui Maresiev Serghei cu durata de cea ce demonstrează că cel puțin la ora 16.52 inculpații erau deja acasă, astfel termenul limita aflării inculpaților în apartamentul Ianevici A. - aproximativ 16.51, ceea ce se confirmă și prin explicațiile lor date în calitate de martori încă la data de 06.02.2013;

- instanța de fond nu a luat în considerație circumstanța în cauză motivând prin faptul că sunetul a fost făcut de pe telefonul mobil a lui Novacov Andrei pe numărul de casă a lui Maresiev când încă ambii erau inculpați erau în apartamentul Ianevici și de pe telefonul familiei Maresiev a vorbit nu Serghei ci tatăl său Maresiev Andrei;

- instanța de apel în p.5.103-5.104 a deciziei afirmă că argumentul dat nu poate fi luat în considerație „deoarece nu este obligatoriu ca anume Maresiev Serghei în acest timp să vorbească la telefonul fix. Aceasta ar putea fi oricare dintre membrii familiei Maresiev Serghei”;

- astfel de poziție se combate prin declarațiile Maresiev Andrei, care a fost audiat în fața Curții de apel Comrat și care a confirmat că după ce el s-a întors acasă de la lucru la data de 05.02.2013 el nu a vorbit la telefon cu nimeni, ba mai mult ca atât, nici nu a observat că fiul lui a ieșit din casă pe câteva minute, deoarece fix la orele 17:00, anunțate pe radioul pe care el asculta la bucătărie, l-a chemat să mănânce și Serghei era deja acasă. Conform declarațiilor Novacov Andrei la 05.02.2013 la orele 16.52 el a sunat lui Serghei pe număr fix pentru a concretiza o întrebare referitoare la instalarea unui program pe computer;

- de asemenea, conform declarațiilor martorului Raețhii Serghei (vol.I, pag.86-88) confirmate și în fața instanței, el a ieșit afară după ce la 16.50 în apartamentul a intrat fratele lui Raețhii Ilia și s-a aflat în curtea casei până la 16.15, când și a văzut pe Ianevici Marina care se întorcea acasă. Raețhii Serghei

și în cadrul anchetei și în fața instanței ferm a confirmat că tot timpul care el se afla în curte, în vizorul lui se afla intrare în scară și nimeni nu a intrat și nu a ieșit în din scară în acea perioadă. Astfel, declarațiile martorului Raețchii Serghei se confirmă, în primul rând, prin declarațiile inculpaților referitor la faptul că când ei au plecat Raețchii Ilia încă era pe scară și, în al doilea rând, aceste declarații exclud posibilitatea ca Maresiev Serghei a putut să se întoarcă în apartamentul Ianevici după orele 16.52, când el a vorbit la telefon cu Novacov Andrei. În același timp versiunea, de care se ține partea acuzării și care este pusă la baza sentinței de condamnare nu explică nici într-un fel când și cum a ajuns Maresiev Serghei acasă. Dacă admitem, de exemplu, că el s-a aflat în apartamentul Ianevici A.A. 10 min., cum afirmă instanța de fond, atunci nu este clar cum el a ajuns acasă fără ca pe el să-l vadă martorul Raețchii Serghei.

- faptul prezenței șnurului pe gâtul corpului nu a fost adus la cunoștința experților, nu a fost examinat și circumstanțele respective nu i s-a dat apreciere nici de către experții-traseologici în cadrul expertizei traseologice №12/5-4965 din 28.08.2013 nici în cadrul expertizei medico-legale №333 din 30.09.2013, ceea ce permite să afirmăm că cel puțin în cadrul expertizelor respective nu au fost examinate toate scenariile posibile celor întâmplate la data de 05.02.2013 cu Ianevici A.A.

- argumentul instanței de fond expus în sentința contestată precum că această posibilitate a fost combătută de către expertiza traseologică nu corespunde materialelor cauzei, deoarece însăși în textul raportului de expertiză menționat lipsește orice mențiune despre existența șnurului menționat mai sus ba mai mult din textul raportului reiese că experții nici nu au știut despre existența șnurului respectiv;

- fiind interpelat de către avocat Tuhari Igor Centrul Național de Expertize Judiciare prin scrisoarea №4821 din 21.10.2015 a răspuns că examinarea urmelor de pe corpul uman nu ține de competența experților-criminaliști ci este în competența medicilor-legiști din cadrul Centrului de medicina legală. Aceiași poziție a fost expusă și în scrisoarea nr.34/12/1063 din 12.10.2015 Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare de pe lângă MAI. (Vol.6, pag.123).

- pe lângă încălcarea competenței menționează apărarea și calitatea expertizei traseologice menționate. Astfel Expertiza traseologică №12/5-4965 fiind 28.08.2013 efectuată cu încălcarea esențială normelor de competență, de procedură, de metodologie a investigațiilor urmează să fie apreciată extrem de critic și nu poate fi pusă la baza învinuirii;

- reieșind din textul raportului de expertiză nr.333 din 30.09.2013 experții nu au efectuat cercetări proprii - absolut. Tot textul raportului se reduce la citarea exactă (până la copierea greșelilor și prescurtărilor orfografice) a documentelor din dosar prezentate experților. Astfel, din textul raportului de expertiză nr.333 din 30.09.2013 este absolut neclar în baza la ce experții au ajuns la concluzia că cauza morții este strangulare lanț și nu spânzurare. Nu este

descrișă nici o cercetare proprie, nici o analiză - doar după citarea documentelor prezentate deodată concluzie! Mai mult ca atît în textul expertizei expertii fac concluzie despre asfixie mecanică prin strangulare preferindu-se la: „datele cercetării medico-legale ale corpului”, în care se indică că șanțul este unic, orizontal, oblic-ascendent, necomplet cu adîncimea neuniformă. Or, anume expertii medico-legali urmau să înlătore viciile expertizei trasologice și să efectueze cercetări și experimente proprii (posibil asemănătoare celor efectuate de către experți criminaliști dar mai calificate);

- de asemenea, expertii medico-legali, ca și expertii-criminaliști nu au reflectat, nu au studiat, nu au dat apreciere faptului existenței pe gâtul corpului șnurului cu cruce și participarea lui posibilă la formarea șanțului de strangulare în cazul nimeririi sub centura de chimono;

- de asemenea, nu rezistă critica și poziția precum că șanțul de sus de pe gât s-a format prin mișcarea obiectului de strangulare pe gât din jos în sus. Dacă aceasta s-ar întîmpla șanțul de sus urma să fie identic cu cel de jos, iar din concluziile tuturor expertii reiese că ele, totuși, au fost neînsemnat diferite;

- de asemenea, că experților nu le-au fost puse la dispoziție fotografiile cu înaltă rezoluție cu planșele de măsurare corect aplicate, care au fost prezentate de către expertul Topal Carolina doar în fața instanței de apel și la care expertii acces nu au avut. Reieșind din materialele raportului de către expertii au fost studiate fotografiile efectuate de către expertii-criminaliști la care ei au aplicat rigla de măsurare pe fotografie deasupra efectuînd altă poză;

- instanța de fond și de apel neîntemeiat au ignorant argumentele părții apărării și a evitat în deciziile lor să dea apreciere viciilor invocate raportului de expertiză medico-legală nr.333 din 30.09.2013.

7.2 Avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului Novacov Andrei invocînd temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6),8),12) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpaților.

În motivarea recursului apărarea invocă:

- instanța a ignorat circumstanța precum că în textul expertizei medico-legale complexe nr.333 din 04.11.2013 nu numai că se face în text referire expresă la concluziile expertizei traseologice, dar și răspunsul la întrebările 10, 11 - cruciale în esența pentru înaintarea învinuirii este formulat astfel: „ținînd cont de concluziile investigației traseologice (raportul de expertiza traseologocă №116 om 04.09.2013) se poate de făcut concluzia că șanțul de strangulare în partea de jos a gâtului putea să apară drept urmare a spînzurării cu un ștreang din firul de la încercător”;

- instanța de apel nu s-a expus pe marginea criticilor din cererea de apel asupra raportului de expertiza traseologocă №116 om 04.09.2013, menționînd doar faptul (p.5.87) că expertii judiciari sunt liberi să aleagă metoda și modalitatea efectuării expertizei, ceia ce evident nu este suficient pentru justificarea ilegalităților comise și invocate în cererea de apel;

- instanța de apel a evitat să se expună asupra faptului că conform fotografiilor și înregistrării video prezentate de către medicul-legist expertul Topal Carolina pe gâtul Ianevici A.A. în momentul examinării corpului se afla o cruciță pe un șnur de culoarea neagră, însă, circumstanța respectivă nu este reflectată nici într-un document și nu a fost examinată, reflectată de către experții la efectuarea expertizelor traseologice №12/5-4965 din 28.08.2013 (nr. 116 din 04.09.2013) (f.d.7-29 vol.IV) și medico-legale complexe în comisie №333 din 30.09.2013 (f.d.37-47, vol.IV) - experții nici nu au știut despre existența obiectului respectiv. În cererea de apel este indicat că faptul prezenței pe gâtul Ianevici A.A. obiectului, care putea influența formarea urmelor pe piele este extrem de important pentru formularea concluziilor pe marginea cauzelor decesului și lipsa de analiză a circumstanței respective reprezintă un viciu esențial a expertizelor efectuate în particular și a anchetei efectuate în general.;

- nici partea acuzării nici instanța de fond nu au explicat cum și când inculpatul Maresiev Serghei a ajuns acasă - or în perioada 16.53-17.15. (f.d.86, vol.I) în curtea casei se afla vecinul Raetchii Serghei, care nu a văzut ca cineva să iasă sau să intre din/în casă. Instanța de apel, propune propria versiunea că Maresiev Serghei imediat după cele întâmplate în apartamentul familiei Ianevici s-a ascuns în apartamentul familiei Novacov însă, versiunea respectivă, la fel nu explică, totuși cum și când Maresiev Serghei a ajuns acasă, în apartamentul său, care se află în altă scară. Or, când Ianevici Marina a venit acasă - ora 17.20, (f.d.79, vol.I vecinul a văzut-o afară apropiindu-se de casă la 17.15) și a găsit corpul neînsuflețit a fiului ea a început să strige și în coridor au ieșit vecinii, astfel, Maresiev Serghei nu ar avea posibilitate de a trece neobservat de nimeni. Această versiune a instanței contravine și declarațiilor martorului - Maresiev Andrei, care a declarat în fața Curții de apel Comrat că la orele 17.00 în data vizată fiul său s-a așezat deja la masă. Astfel, încercând să aprecieze argumentul indicat din cererea de apel, Curtea de apel Cahul, totuși, nu a reușit până la capăt logic să explice cum și când inculpatul Maresiev Serghei a ajuns acasă în apartamentul său, oprindu-se doar a presupune că după cele întâmplate el a intrat în apartamentul Novacov;

- la baza sentinței și deciziei de condamnare sunt puse raportul de expertiza medico-legală №333 din 30.09.2013 (f.d.37-47, vol.IV) și raportul de expertiza traseologică №12/5-4965 din 28.08.2013 (nr.116 din 04.09.2013), în baza cărora instanțele de fond și de apel au constatat că Ianevici A. a fost lipsit de viață prin strangulare - latura obiectivă, care a fost imputată inculpaților Novacov Andrei și Maresiev Serghei.

- în lipsa probelor admisibile, certe, clare, neviciate referitoare la circumstanțele decesului Ianevici A. instanța de apel nu a avut temeiuri de a afirma că în acțiunile inculpaților sunt întrunite elementele infracțiunii;

- partea apărării a criticat (și de formă și de conținut) rapoartele de expertiza trasologică №12/5-4965 din 28.08.2013 (nr. 116 din 04.09.2013) (f.d.7-29 vol.IV)

si de expertiza medico-legală №333 din 30.09.2013 (f.d.37-47, vol.IV) pe care s-a bazat învinuirea și sentința de condamnare însă instanța de apel (p.5.80, 5.82, 5.84 a deciziei) invocă că partea apărării nu a înaintat în cadrul anchetei cereri de a fi dispusă o altă expertiză;

- în raportul de expertiza traseologică №12/5-4965 din 28.08.2013 (nr.116 din 04.09.2013) de către experții criminaliști a fost formulată concluzia precum că conform fotografiilor examinate, șanțul de pe gâtul Ianevici A. ar fi putut fi lăsat de firul de încărcare telefonului nokia însă, cum a fost indicat mai sus de către experții nu a fost examinată circumstanța existenței pe gât șnurului cu cruce de pe gâtul Ianevici A.A., ceea ce, de asemenea, ne permite să apreciem critic concluziile experților-traseologi - și asta nici măcar neluând în considerație că au efectuat „cercetări” ce nu țin de competența lor. Țin să menționez că proveniența șanțului de pe gâtul Ianevici A. este o circumstanța esențială în cauza respectivă, care a fost pusă la baza concluziilor experților în cadrul expertizei medico-legale (raportul de expertiza medico-legală №333 din 30.09.2013 (f.d.37-47, vol.IV)), cel puțin la formularea răspunsurilor la întrebările 10-11) care este pus la baza sentinței de condamnare a instanțelor de fond și de apel;

- expertiza traseologică №12/5-4965 fiind 28.08.2013 efectuată cu încălcarea esențială a normelor de competență, de procedură, de metodologie a investigațiilor, cu utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice; urmează să fie apreciată extrem de critic și nu poate fi pusă la baza învinuirii;

- la întocmirea raportului de expertiză medico-legală №333 din 30.09.2013, experții au evitat să efectueze cercetări proprii și au formulat concluzii făcând trimitere expresă la concluziile din raportul de expertiză traseologică,

- la baza deciziei de condamnare contestate, este pus raportul de expertiză medico-legală №333 din 30.09.2013, la baza căruia, la rândul său stă raportul de expertiza traseologică №12/5-4965 din 28.08.2013 (nr. 116 din 04.09.2013), întocmit cu încălcarea competenței și cu utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice. Prin urmare de către instanța de apel este formată o concluzie greșită privind latura obiectivă a infracțiunii, în comiterea căreia sunt recunoscute vinovați inculpații Novacov Andrei și Maresiev Serghei;

- reieșind din textul raportului de expertiză din 30.09.2013 experții nu au efectuat cercetări proprii - absolut. Tot textul raportului se reduce la citarea exactă (până la copierea greșelilor și prescurtărilor orografice) a documentelor din dosar prezentate experților (actul de examinare a cadavrului, expertize medico-legală, expertiza trasologică), iar concluziile formulate de către experți în limitele prezentei „expertize” nu sunt argumentate nici într-un fel;

- din textul raportului de expertiză nr.333 din 30.09.2013 este absolut neclar în baza la ce experții au ajuns la concluzia că cauza morții este strangulare lant și nu spânzurare. Nu este descrisă nici o cercetare proprie, nici o analiză - doar după citarea documentelor prezentate deodată concluzie. Mai mult ca atât în

textul expertizei expertii fac concluzie despre asfixie mecanică prin strangulare preferindu-se la: „datele cercetării medico-legale ale corpului”, în care se indică că șanțul este unic, orizontal, oblic-ascendent, necomplet cu adâncimea neuniformă,

- în lipsa în textul raportului de expertiză medico-legală nr.333 din 30.09.2013 a mențiunilor privind cercetările metodice efectuate, metodologia aplicată, procedeele tehnico-științifice utilizate putem să afirmăm că prezentul raport nu corespunde exigențelor stabilite de art.94 Cod de procedură penală și nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare ca fiind obținut prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice precum și cu încălcări esențiale Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar;

- luând în considerație existența circumstanțelor care nu permit de a pune la baza învinuirii rapoartele de expertiză medico-legală №333 din 30.09.2013 (f.d.37-47, vol. IV) și de expertiza traseologică №12/5-4965 din 28.08.2013 (nr.116 din 04.09.2013) putem să afirmăm decizia instanței de apel este emisă *în lipsa probelor admisibile*, certe care ar demonstra cu certitudine că *a fost comis faptul infracțiunii de omor precum și faptul existenței în acțiunile inculpaților indiciilor infracțiunii* (ei nu au avut nici temei, nici posibilitatea de a săvârși infracțiunea imputată).

7.3 Succesorul părții vătămate Ianevici Alexandr fără a invoca careva temei prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpaților să le fie aplicată pedeapsa de 10 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea recursului succesorul părții vătămate indică:

- decizia instanței de apel în partea menținerii sentinței prin care au fost aplicate în privința inculpaților prevederile art. 79 Cod penal este neîntemeiată și urmează a fi casată;

- prevederile art. 79 Cod penal nu pot fi aplicate în privința inculpaților reieșind din faptul că aceștia nu și-au recunoscut vina în cele săvârșite;

- la stabilirea pedepsei inculpaților cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal a făcut referire la faptul că inculpații erau minori la momentul comiterii infracțiunii însă, instanța de judecată nu a luat în calcul și faptul că victima la acel moment la fel era minor avea vârsta de 15 ani;

- la fel, instanța de apel, nu a luat în calcul faptul că, în privința inculpaților, circumstanța minoratului a fost deja reținută la aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3) Cod penal în privința inculpaților.

- stabilirea în privința inculpaților a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani cu executarea în penitenciar de tip închis poate atinge scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

8. La recursurile ordinare declarate de către avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Maresiev Serghei, avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului

Novacov Andrei și de către Ianevici Alexandr succesorul părții vătămate în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia invocând că, instanțele de fond just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect au stabilit vinovăția și încadrarea acțiunilor inculpaților în baza art. 145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal.

Menționează acuzarea că, instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpaților acuzarea consideră că, instanțele de judecată, reieșind din circumstanțele constatate, justa a ajuns la concluzia condamnării inculpaților la pedeapsa sub formă de 8 și respectiv 7 ani închisoare, soluție care este în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75-78, 79 Cod penal.

9. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea sunt pasibile admiterii din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, acestea se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când:

6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;*

8) *instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire;*

12) *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal constată că criticile aduse de către titularii cererilor de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, nu au fost respectate pe deplin prevederile procesual penale.

În acest context instanța de recurs menționează, că potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.*

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

Colegiul penal notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. *Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.*

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

În conformitate cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile

admise la rejudecarea cauzei de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal lărgit menționează, că în speța dedusă judecării, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2019, decizia instanței de apel din 17 octombrie 2018 a fost casată total cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Analizând decizia supusă recursului Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile date anterior de către instanța ierarhic superioară, or, rejudecând cauza potrivit modului stabilit pentru prima instanță, instanța de apel a repetat erorile admise anterior, nefiind date răspunsuri la toate argumentele indicate în apelurile apărării, inclusiv asupra unor chestiuni decisive pentru soluționarea cauzei, în consecință vinovăția inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei fiind constatată în lipsa unei analize minuțioase și aprecieri legale a fiecărei probe separat și în coroborare sub aspectul admisibilității acestora (pertinenței, concludenței, utilității și administrării în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală), așa cum a indicat instanța de recurs, dispunând rejudecarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal ține să reamintească faptul, că în practica sa constantă cu privire la omorul intenționat, reflectată în jurisprudență și generalizată în hotărârea Plenului, Curtea Supremă de Justiție a menționat, că întrucât chestiunea despre vinovăția inculpatului se soluționează numai după examinarea judiciară, efectuată în modul convenit, este necesar de a spori rolul și importanța acestei etape a procedurii penale în cauzele ce țin de această categorie.

Sentința poate fi bazată doar pe probe care au fost cercetate direct, multilateral, complet și obiectiv în cadrul ședinței de judecată.

Instanțele judecătorești trebuie să cerceteze minuțios toate circumstanțele infracțiunilor săvârșite prin omor. Concluziile instanței judecătorești cu privire la vinovăția sau nevinovăția inculpatului, încadrarea infracțiunii săvârșite și aplicarea pedepsei urmează să fie motivate în sentință, indicându-se probele cercetate.

Recunoașterea de către învinuit a vinovăției sale, ca și oricare altă probă, necesită să fie supusă unui control multilateral și poate fi pusă la baza sentinței de condamnare, dacă ea a fost confirmată prin alte probe.

Instanța de judecată, soluționând chestiunea de vinovăție în cazul infracțiunilor săvârșite prin omor, urmează să rezulte din cumulul tuturor circumstanțelor infracțiunii săvârșite, să țină cont, în special, de anturajul, modul de săvârșire a infracțiunii, arma utilizată, numărul, caracterul și localizarea rănilor și a altor vătămări corporale, comportarea anterioară a făptuitorului și a victimei, relațiile dintre ei etc.

Totodată Colegiul penal lărgit ține să mai sublinieze, că potrivit practicii judiciare constante omorul intenționat (sau pur și simplu omorul) este lipsirea ilegală și intenționată de viață a unei alte persoane. Această definiție a noțiunii de omor este aplicabilă tuturor infracțiunilor săvârșite prin omor, prevăzute la art.145-148 Cod penal.

Omorul intenționat nu poate fi săvârșit nici înainte de începutul vieții persoanei, nici după încetarea vieții persoanei. Prin deces se înțelege stingerea integrală și ireversibilă a activității biologice a proceselor vitale ale organismului. Sub aspectul consumării infracțiunii de omor, interesează anume momentul morții cerebrale, și nu momentul morții clinice. Provocarea morții clinice constituie tentativa la infracțiunea de omor intenționat.

De cele mai dese ori, omorul se comite prin acțiune.

Pentru calificare este irelevant dacă făptuitorul a activat direct și personal asupra victimei ori a recurs la un mijloc sau instrument indirect, activat de o altă forță, de animale, de mijloace de transport, a profitat de acțiunile așteptate ale victimei sau de acțiunile victimei minore sau iresponsabile, care nu poate înțelege semnificația celor săvârșite. Legea penală nu descrie conduita susceptibilă să provoace moartea victimei, de aceea moartea poate fi provocată prin orice mijloace sau instrumente, care trebuie să fie apte să producă rezultatul mortal prin ele însele sau prin întrebuințarea lor în anumite moduri, împrejurări sau condiții.

Omorul poate fi comis și prin inacțiune, atunci când din cauza nesăvârșirii unor acțiuni obligatorii, obiectiv necesare și realmente posibile, nu s-a împiedicat sau nu s-a înlăturat desfășurarea unor procese de natură să provoace moartea victimei (de exemplu, prin nehrănirea copilului, prin expunerea unui bolnav sau neputincios la o temperatură scăzută, prin neadministrarea medicamentelor sau neaplicarea tratamentului necesar unui bolnav, prin neacționarea unui mecanism care lovește victima etc.). Așadar, infracțiunea de omor intenționat se comite prin inacțiune atunci când există obligația legală, contractuală sau naturală de a împiedica producerea morții victimei.

Legătura de cauzalitate dintre acțiunea și inacțiunea făptuitorului și urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei trebuie să fie stabilită cu atenție în fiecare caz în parte. De aceea, în toate cauzele care au ca obiect o infracțiune de omor se efectuează o expertiză medico-legală, care are ca scop tocmai stabilirea cauzelor decesului.

De asemenea practica judiciară constantă stabilește că, ținând cont de faptul că **motivele și metodele** infracțiunilor săvârșite prin omor **au o importanță deosebită** pentru aprecierea corectă a celor săvârșite și pentru stabilirea pedepsei, **instanțele judecătorești urmează să clarifice în toate cazurile aceste circumstanțe și să le indice în sentință.**

Reieșind din prevederile legale expuse supra și concluziile practicii judiciare constante se deduce în mod clar necesitatea stabilirii în cazul

învinuirilor de săvârșirea infracțiunilor de omor: acțiunile sau inacțiunile criminale, urmările prejudiciabile, legătura de cauzalitate dintre acțiunea și inacțiunea făptuitorului și urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei precum și motivele și metodele infracțiunilor, toate acestea urmând a fi stabilite în urma aprecierii în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a probelor administrate.

În continuare Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 325 Cod de procedură penală judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Totodată reieșind din prevederile art. 281 alin.(2) Cod de procedură penală ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Analizând materialele cauzei Colegiul penal lărgit atestă, că potrivit rechizitoriului Maresiev Serghei și Novacov Andrei au fost învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. e), i), j), adică omorul săvârșit cu bună știință asupra unui minor, de două persoane, cu deosebită cruzime în următoarele circumstanțe: "inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei la data de 05.02.2013 aproximativ la orele 16:48 min., împreună au intrat în apartamentul nr.16, situat pe xxxxx, în care locuia minorul Ianevici Alexandr, născut la 14.09.1997, unde în urma unui conflict, apărut între ei și Ianevici Alexandr, Maresiev Serghei i-a aplicat ultimului cu pumnul mâinii drepte o lovitură în regiunea temporală stângă a capului, în urma căreia Ianevici Alexandru a căzut la podea și a pierdut cunoștința.

Apoi, dându-și seama de caracterul infracțional al acțiunilor sale, inculpații Maresiev S. și Novacov A., admitând survenirea morții lui Ianevici A. și cauzarea de suferințe deosebite, în comun au aruncat peste gâtul lui Ianevici Alexandr un fir electric de la un dispozitiv de încărcare pentru un aparat fotografic, găsit în una dintre odăile apartamentului, și au început a-l sugruma pe Ianevici Alexandr, în urma cărui fapt a survenit decesul lui Ianevici Alexandr din cauza asfixiei mecanice". Textul indicat fiind identic textului ordonanței de punere sub învinuire a inculpaților.

Deși atât prima instanță, cât și instanța de apel au constatat circumstanțele de fapt așa cum acestea au fost descrise în rechizitoriu, Colegiul penal lărgit remarcă faptul, că instanțele contrar prevederilor legale expuse supra, practicii judiciare constante nu s-au expus cu privire la faptul că rechizitoriul înaintat inculpaților nu conține: descrierea vătămarilor corporale

depistate la victima Ianevici A.; indicarea asupra legăturii de cauzalitate dintre acțiunile inculpaților și urmările prejudiciabile, lipsesc în totalitate concluziile raportului de expertiză medico-legală (inclusiv cu privire la cauzele decesului) și indicarea faptului în baza căruia raport de expertiză a fost adusă învinuirea; nu sunt indicate toate circumstanțele acuzării (circumstanțele înlocuirii armei crimei, durata aflării inculpaților la locul infracțiunii incriminate, modul de părăsire de către inculpați a locului infracțiunii incriminate), nu sunt descrise în mod separat acțiunile fiecăruia dintre inculpați, precum și nu este indicat motivul săvârșirii de către inculpați a infracțiunii incriminate.

Potrivit materialelor dosarului acuzarea pe parcursul examinării cauzei a susținut învinuirea înaintată, inclusiv versiunea neindicată în rechizitoriul precum că inculpații ar fi înscenat sinuciderea, făcând referire la unul dintre rapoartele de expertiză medico-legală (nr.333 din 04.11.2013), deși în partea de expunere a rechizitoriului figurează mai multe rapoarte de expertiză medico-legale dispuse în cadrul urmăririi penale, iar în partea dispozitivă a acestuia lipsește indicarea în general a căruia raport de expertiză, care ar stabili cauza morții victimei și descrierea vătămarilor corporale depistate la acesta, timpul și circumstanțele producerii acestora, precum și a legăturii de cauzalitate dintre acțiunile incriminate inculpaților și urmările prejudiciabile.

Colegiul penal lărgit constată că în speță, deși textul dispozitivului rechizitoriului și textul ordonanțelor de punere sub învinuire conțin lacunele indicate supra, prima instanță și instanța de apel, judecând cauza au examinat *din oficiu* versiunea acuzării cu privire la înscenarea de către inculpați a sinuciderii victimei Ianevici A. și au pus la baza condamnării raportul de expertiză medico-legală nr. 333 din 04.11.2013, **fără ca acestea să figureze în dispozitivul rechizitoriului**, instanțele depășind limitele rechizitoriului.

Astfel, instanța de apel, fără a ține cont de temeiurile de dispunere a rejudecării expuse în decizia instanței de recurs, a completat din oficiu învinuirea înaintată după cum urmează: indicând în p. 5.113 al deciziei ” că Novacov A. și Maresiev S. s-au aflat în apartamentul lui Ianevici A., mai mult de 5-7 minute”; în p. 5.135 **”inculpații au avut suficient timp pentru a efectua toate aceste acțiuni”**, deși rechizitoriul nu conține constatări cu privire la timpul aflării în apartament a inculpaților; indicând în p. 5.144 al deciziei că ”instanța de apel a stabilit că **condamnații** în momentul comiterii omorului lui Ianevici A., **au acționat de comun acord și împreună au încercat să însceneze sinuciderea lui**”, ” Maresiev S. și Ianevici A. erau implicați în arte marțiale și aveau nu numai idee despre impactul fizic asupra unei persoane, ci și abilitățile corespunzătoare”; indicând în p.5.178 al deciziei , la stabilirea pedepsei, că **”Maresiev Serghei, reieșind din circumstanțele infracțiunii, a fost mai activ decât Novacov Andrei”**.

În continuare Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel, tot prin depășirea limitelor învinuirii, la solicitarea procurorului, a acceptat și a pus

la baza condamnării raportul de expertiză medico-legală în comisie din nr. 333 din 04.11.2013 (f.d. 37-47 v.4), care nu figurează în dispozitivul rechizitoriului și nici în ordonanța de punere sub învinuire.

Mai mult, Colegiul penal constată, a mai declarat și admisibilă proba raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 333 din 04.11.2013 (f.d. 37-47 v.4), în acest sens nefiind examinate în general argumentele invocate în apelurile apărării.

Astfel, instanța de apel a lăsat fără răspuns invocările apărării cu privire la faptul că concluziile formulate în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.333 din 04.11.2013 (f.d. 37-47 v.4) indicat supra au la bază un raport de expertiză traseologică nr. 116 din 04.09.2013 (f.d. 7-29 v.4), care a dat răspuns la mai multe chestiuni legate de modalitatea de creare a „urmelor” de pe corpul neînsuflețit al victimei.

La rejudecarea cauzei în instanța de apel apărarea și anume avocații Tuhari și Lepilov N. au prezentat instanței de apel lista probelor apărării (f.d. 181 v. 10), în care figurează solicitarea de a cerceta în ședința de judecată scrisoarea Centrului Național de expertize judiciare nr.4821 din 21.10.2015 (f.d. 122 v.6) și scrisoarea centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare de pe lângă MAI nr. 34/12/1063 din 12.10.2015 (f.d. 123 v.6).

Potrivit acestor scrisori expertii care au participat la elaborarea raportului de expertiză traseologică sunt experți calificați cu dreptul de efectuare a expertizelor judiciare, inclusiv traseologice, însă concluziile formulate de către aceștia în raport ”nu pot fi soluționate în cadrul examinărilor traseologice tradiționale, dar pot fi examinate în cadrul traseologiei medico-legale”, precum și că ”experții pot participa la examinările complexe medico-legale și traseologice, în cazul în care sunt prezentate obiectele supuse examinării”.

Astfel, potrivit materialelor cauzei apărătorii în repetate rânduri au invocat probleme de admisibilitate a ambelor rapoarte de expertiză (raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.333 din 04.11.2013 și raportul de expertiză traseologică nr. 116 din 04.09.2013), însă instanța de apel la o nouă rundă de judecare a cauzei, contrar indicațiilor instanței de recurs care a dispus rejudecarea, nici nu a cercetat probele invocate de apărare, și anume scrisorile indicate în lista probelor, acestea lipsind în procesul verbal al ședinței de judecată la etapa cercetării probelor. Ca răspuns la argumentele apărării în acest sens, instanța de apel a indicat că apărarea nu a contestat rapoartele și nu a solicitat înfăptuirea unei expertize suplimentare.

Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel nu a formulat un răspuns întemeiat legal la argumentele apărării, deoarece nu a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, care prevede că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor; nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de

urmărire penală sau instanța de judecată și instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Mai mult, Colegiul penal lărgit constată că răspunsul oferit de către instanța de apel precum că apărarea nu a contestat rapoartele și nu a solicitat înfăptuirea unei expertize suplimentare nu rezistă criticii, deoarece asemenea concluzii nu pot fi considerate o motivare suficientă pentru admisibilitatea acestor probe, totodată un asemenea răspuns presupune inversarea sarcinii probației și contravine scopului declarat al legii de procedură penală, precum și principiului accesului liber la justiție.

Tot cu referire la aprecierea de către instanța de apel a probelor acușării, în special a raportului de expertiză medico-legală nr. 333 din 04.11.2013 Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, deși instanța de apel a indicat în p. 5.56 al deciziei recurate două concluzii și anume : "Urme, care se întâlnesc în timpul luptei și autoapărării, la examinarea cadavrului nu au fost depistate", "în cazul dat urme de tragere și ale altor leziuni corporale, care pot fi întâlnite la mutarea corpului, nu se observă", "brazda de strangulare în partea inferioară a gâtului a putut să se formeze în urma strangulării cu bucla de la fir(cablu) al dispozitivului de încărcare a telefonului mobil sau cu un alt obiect analogic", însă nu le-a dat careva apreciere, evitând totodată să țină cont de faptul, că în rechizitoriu nici nu sunt descrise în mod clar acțiunile care sunt incriminate inculpaților, acesta limitându-se la fraza " au început a-l sugruma".

Instanța de apel a omis să se expună asupra acestor concluzii inclusiv și în condițiile existenței unor neconcordanțe între probe cu privire la presupusa "armă" a crimei, deoarece în învinuire figurează "un fir electric de la un dispozitiv de încărcare pentru un aparat fotografic," în expertiză figurează: "fir(cablu) al dispozitivului de încărcare a telefonului mobil, de la locul infracțiunii la data de 05.02.2013 fiind ridicată "o confecție din material de culoare galbenă asemănătoare cu curea "kimono"(f.d 16-20 v.1), prin procesul-verbal de ridicare din 20.09.2013 a fost ridicat un aparat de fotografiat de model "Samsung" PL 100 și "fotografia firului de încărcare a aparatului foto analogic (f.d. 1550-152 v.2). Din conținutul documentelor indicate supra este cert stabilit că presupusa armă a crimei, indicată în rechizitoriu nu a fost depistată.

Instanța de apel nu a dat răspuns argumentelor apărării în acest sens, nu a analizat și nu a dat apreciere în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală probelor, lăsând fără careva răspuns solicitările apărării de coraborare a acestora, inclusiv și cu declarațiile succesului părții vătămate Ianevici Marina, care a depistat cadavrul victimei.

De asemenea instanța de recurs constată, că instanța de apel, respingând versiunea apărării cu privire la existența unor probleme de comunicare în

familia victimei si-a bazat concluziile pe declaratiile unor martori care au fost audiati doar in cadrul urmaririi penale.

În jurisprudența sa constantă Curtea Europeană a Drepturilor Omului reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Vorbind despre importanța încadrării juridice a unei fapte, Colegiul penal face trimitere la dispozițiile art. 6§3 lit. a) din Convenție, care exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „acuzăției” aduse persoanei deferite judecării.

Art. 6§3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat cu privire la încadrarea juridică a faptelor, dar și cu privire la cauza acuzației, adică privitor la expunerea detaliată a faptelor materiale pentru care este acuzat și pe care se bazează acuzația (*cauza Pelissier și Sassi contra Franței nr. 2544/94 pct. 52-54, CEDO 1999-II*). Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat de art. 6§1 din Convenție.

În materia penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane constituie o condiție esențială a echității procedurii. Dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului inculpatului de a-și pregăti o apărare eficientă pentru a răspunde coerent, prompt și adecvat acuzației înaintate.

În speță însă Colegiul penal lărgit conchide, că deși cauza s-a aflat în a doua rundă a procedurilor în apel, instanța respectivă nu a pătruns în esența argumentelor apărării, motivele din apeluri nu au fost supuse unei analize obiective, complete și sub toate aspectele de fapt și de drept, iar neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

La același segment, Colegiul penal lărgit amintește, că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a drepturilor omului, în primul rând, rolul instanțelor judecătorești naționale este să decidă asupra admisibilității probelor, precum și asupra relevanței și ponderii acestora pentru pronunțarea deciziei judecătorești. Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Prin urmare, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. (*§ 30, 31 cauza Fomin vs R. Moldova, decizia din 11 octombrie 2011*)

Rezumând cele menționate, Colegiul penal constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirilor înaintate inculpaților, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora.

Colegiul penal, reținând prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Potrivit practicii judiciare, sentința de condamnare trebuie să conțină probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată, argumentându-se motivele admiterii sau respingerii probelor: atât de învinuire, cât și de apărare. În orice caz, se supun analizei toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că sînt cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, urmând să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirilor înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Maresiev Serghei, avocatul Lepilov Natalia în numele

inculpatului Novacov Andrei și de către Ianevici Alexandr succesorul părții vătămate.

Casează, total, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 06 mai 2021, în cauza penală privindu-i pe ***Maresiev Serghei xxxxx și Novacov Andrei xxxxx***, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată la **05 mai 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Cobzac Elena și Timofti Vladimir

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală, în cauza penală în privința lui Maresiev Serghei și Novacov Andrei.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2022, au fost admise recursurile ordinare declarate de către avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Maresiev Serghei, avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului Novacov Andrei și de către succesorul părții vătămate Ianevici Alexandr, casată, total, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 06 mai 2021, în cauza penală privindu-i pe Maresiev Serghei și Novacov Andrei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

2. Am semnat decizia conform art.339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală, dar cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că recursurile ordinare declarate de către avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Maresiev Serghei, avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului Novacov Andrei și de către succesorul părții vătămate Ianevici Alexandr, urmau a fi respinse, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2021.

3. Având în vedere materialele cauzei, considerăm corectă soluția instanței de apel, prin care au fost respinse apelurile declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Velicov E, de inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei, de avocatul Lepilov Natalia în interesele inculpatului Novacov Andrei, de avocatul Tuhari Igor în interesele inculpatului Maresiev Serghei și de către succesorii părții vătămate Ianevici Marina, Ianevici Alexandru și menținută sentința Judecătoriei Comrat din 03 ianuarie 2018, prin care inculpatul Maresiev Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință, inculpatul Novacov Andrei, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 7 (șapte) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Analizând argumentele invocate în recursurile ordinar declarate, privind nemotivarea deciziei în partea ce ține de nevinovăția inculpaților și opinia subiectivă a recurenților asupra motivelor invocate constatăm că, nu constituie în acest sens, temei de intervenire în decizia instanței de apel. Mai mult, instanța de apel respingând apelurile declarate, și-a motivat soluția detaliat, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată, la caz lipsesc. Totodată, lipsesc argumente plauzibile de casare a deciziei instanței de apel din 06 mai 2021.

Din conținutul părții descriptive a deciziei instanței de apel din 06 mai 2021, la capitolul stabilirii vinovăției inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, judecând cauza, a verificat sub toate aspectele circumstanțele de fapt și de drept, complet și obiectiv a apreciat probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, și întemeiat a ajuns la concluzia că a fost pe deplin confirmată vinovăția inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. e), i), j) Cod penal. Prin acțiunile sale inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei în comun au comis un omor cu o deosebită cruzime cu bună știință asupra minorului Ianevici Alexandr.

Considerăm că, argumentele esențiale a recurenților au fost combătute în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea adoptată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de apel întemeiat a însușit-o integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii Albert c.România din 16.02.2010.

Referitor la argumentul recurenților, privind nevinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii încredințate considerăm că, acesta este unul nefundat, or, instanța de apel întemeiat și-a însușit motivarea primei instanțe, și anume că, faptele penale reținute în culpa inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei au avut loc și au fost săvârșite de către aceștia, în circumstanțele descrise. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond corect a calificat aceste fapte ca fiind infracțiunea prevăzută la art.145 alin.(2) lit. e), i), j) Cod penal, conform indicilor calificativi: omorul săvârșit cu bună știință asupra unui minor, de două sau mai multe persoane, cu deosebită cruzime.

Circumstanțele constatate au fost confirmate prin - procesul verbal de cercetare la fața locului, din care rezultă că, în apartamentul nr. 16, situat în or. Comrat, str. Lenin 175, a fost depistat cadavrul minorului Ianevici Alexandr cu semne de moarte violentă; - declarațiile succesoriului părții vătămate Ianevici Marina, care a declarat despre circumstanțele în care a depistat cadavrul victimei Ianevici Alexandr; - declarațiile succesoriului părții vătămate Ianevici Alexandr, care a comunicat despre circumstanțele în care a depistat cadavrul victimei Ianevici Alexandr; - declarațiile lui Raetchii Ilia, care a explicat că a văzut cum Maresiev Serghei și Novacov Andrei, împotriva voinței lui Ianevici Alexandr, au intrat în apartamentul lui, aproximativ în intervalul de timp care coincide cu timpul în care a survenit decesul lui Ianevici Alexandr, totodată și faptul că, după producerea incidentului Maresiev Serghei l-a rugat să nu spună nimănui că el - Raetchii Ilia, i-a văzut; - declarațiile lui Raetchii Serghei, care a declarat că, fratele său Raetchii Ilia, a văzut cum Maresiev Serghei și Novacov Andrei, împotriva voinței lui Ianevici Alexandr, au intrat în apartamentul lui, aproximativ în intervalul de timp ce coincide cu timpul decesului lui Ianevici Alexandr, totodată și faptul că, după producerea incidentului Maresiev Serghei l-a rugat să nu spună nimănui că el - Raetchii Ilia, i-a văzut; - raportul de expertiză medico-legală complexă nr. 333 din 04.11.2013, potrivit căruia decesul victimei Ianevici Alexandr a survenit în rezultatul strangulării, cauzată de persoane terțe; -

declarațiile expertului medico-legal Tetercev V., care a susținut concluziile reflectate în raportul de expertiză medico-legală complexă nr. 333 din 04.11.2013.

Argumentele avocatului Tuhari Igor care a indicat că, în cadrul cercetării la fața locului rigla gradată nu a fost folosită la fotografiere, nu pot constitui temei de casare a deciziei. Or, instanța de apel corect a reținut că, în cursul urmăririi penale, a fost efectuată o examinare detaliată a ușii băii, lângă care a fost găsit cadavrul lui Ianevici Alexandru. În cadrul cercetării, a fost utilizată o riglă gradată cu o descriere a detaliilor chiar mici ale ușii, zgârieturilor, așchiilor, precum și o descriere a spațiului din apropiere. Procesul-verbal de cercetare fiind însoțit de scheme și fotografii (vol.II, f.d. 135-148).

La fel, argumentul invocat de apărare asupra concluziilor reflectate în expertiza medico-legală complexă nr. 333 din 04.11.2013 instanța de apel a considerat că, prima instanță întemeiat a luat în considerare concluzia expertizei medico-legale nr. 333 din 04.11.2013 ca dovadă a vinovăției condamnaților deoarece expertiza medico-legală complexă a fost dispusă, întrucât între rezultatele expertizei medico-legale efectuate anterior și ale expertizei trasologice existau divergențe (vol. IV, f.d. 34-35), iar din concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 333 din 04.11.2013 rezultă că, decesul minorului Ianevici Alexandr, a survenit în urma asfixiei mecanice - strangulare cu buclă, ce confirmă datele de examinare medico-legală a cadavrului: Ținând cont de rezultatele cercetării histologice („Raportul expertului nr. 116 din 04.09.2013) se poate face concluzia că, brazda de strangulare în partea inferioară a gâtului a putut să se formeze în urma strangulării cu buclă de la fir (cablu) al dispozitivului de încărcare a telefonului mobil sau cu alt obiect analogic.

Astfel, instanța de apel corect a considerat că, prima instanță întemeiat a constatat, că cauza decesului victimei Ianevici Alexandr este asfixia mecanică - adică strangulare cu un fir de la cablul unui încărcător de telefon mobil sau alt obiect similar.

Argumentele avocaților Tuhari Igor și Lepilov Natalia precum că, condamnații în intervalul de timp scurt, în care se aflau în apartamentul lui Ianevici, din cauza vârstei lor minore, lipsei unui plan prestabilit și a abilităților, nu ar fi putut săvârși uciderea victimei și apoi să-i însceneze strangularea. Or, reieșind din declarațiile martorilor Raetchi Ilia, Raetchi Serghei și Ianevici Mariana, concluziile din raportul de expertiză, privind cauza și timpul decesului, instanța de apel, întemeiat a constatat, că inculpații au avut suficient timp pentru a comite infracțiunea de omor a victimei Ianevici Alexandr. Instanțele de fond întemeiat au reținut personalitatea inculpaților, și relațiile acestora cu victima, inclusiv acel fapt, că inculpatul Maresiev Serghei, precum și victima Ianevici Alexandr, practicau arte marțiale și aveau nu numai idee despre impactul fizic asupra unei persoane, ci și abilitățile corespunzătoare pentru a comite infracțiunea imputată.

Or, toate aceste versiuni ale apărării, inclusiv și cea precum că victima s-a sinucis prin spânzurare, sunt în contradicție cu concluzia de mai sus a examenului medical legal complet, potrivit căruia decesul victimei a survenit ca urmare a strangulării de către terți.

Prin urmare, considerăm întemeiate concluziile făcute de instanța de apel privind respingerea criticilor asupra raportului de expertiză medico-legală nr.333 din 04.11.2013, deoarece în urma expertizei medico-legale complexe au fost luate în considerare și datele de care a dispus expertul la expertiza medico-legală complexă inițială, și anume: actul de examinare medico-legale nr. 17 din 06.02.2013 a cadavrului Ianevici A., ce direct este reflectat în raportul de expertiză medico-legală nr.333 din 4 noiembrie 2013 (vol.IV, f.d.39).

Cu referire la ora comiterii infracțiunii instanța de apel corect a reținut că, din declarațiile martorilor –fraților Raețkii, date sub jurământ, fiind neschimbate pe tot parcursul urmăririi penale, și a judecării cauzei, reiese că inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei au intrat forțat, în apartamentul victimei Ianevici Alexandr la ora 16:48. Martorul Raețkii Ilia a intrat înapoi în apartament la ora 16:50, el nu i-a văzut pe inculpați ieșind din apartament, dar s-a întâlnit cu aceștia după ce a aflat despre decesul lui Ianevici A. După ce Raețkii Ilia a intrat înapoi în apartament, fratele său Raețkii Serghei ieșind din apartament și din bloc, nu a întâlnit pe nimeni. Timp de 10-12 minute el se afla vizavi de bloc, și nu a văzut să fi ieșit cineva. Ieșind pe stradă, aproximativ la ora 17:15 el a văzut-o pe mama victimei - Ianevici Marina, care traversa strada Lenin. La acest timp urmează a fi adăugate minim 15 minute, timp în care Ianevici Mariana a făcut cumpărături. Mai mult potrivit declarațiilor martorului Raețkii Ilia, care a explicat că în acea seară de el s-a apropiat inculpatul Maresiev Serghei, care era foarte agitat și l-a rugat să nu spună nimănui, că el, Raețkii Ilia, i-a văzut, intrând la victima Ianevici Alexandr în acea seară.

Astfel, probele cercetate de către instanțele de fond au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod procedură penală, și întemeiat s-a constatat, că decesul lui Ianevici Alexandr a survenit în rezultatul acțiunilor de strangulare comise de către inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei, care au fost ultimele persoane care l-au văzut pe victimă în viață, intrând forțat la el în apartament, iar în scurt timp, peste 15-20 minute când a venit acasă mama victimei Ianevici Mariana, feciorul era deja decedat, fiind legat cu brâul de la chimono de gât, de minerul ușii de la baie. Or, potrivit raportului de expertiză în comisie, care a dat răspuns detaliat la toate întrebările adresate, inclusiv și de apărare, s-a constatat, că decesul victimei a survenit în rezultatul asfixiei mecanice - strangulării cu buclă, de terțe persoane, dar nu din cauza spânzurării, după cum s-a indicat în prima constatare medico-legală, or, era imposibil ca să survină decesul în rezultatul sinuciderii prin spânzurare pe mânerul ușii, care se află la o distanță nu mai mare de un metru de la podea.

Argumentele apărării, precum că instanța de apel a apreciat incorect și selectiv probele sunt neîntemeiate, inclusiv și cele ce țin de dezacordul cu raportul de expertiză traseologică, or, și la acest argument instanța de apel a dat răspuns argumentat, instanțele de fond, întemeiat au pus la baza soluției de condamnare a inculpaților raportul de expertiză medico-legală (nr.333 din 04.11.2013), care este unul complex, în comisie și a dat răspuns motivat la toate întrebările puse, și a înlăturat toate divergențele apărute, iar în cumul cu alte probe enunțate, (declarațiile

martorilor, succesorului părții vătămate, ect), confirmă cu certitudine că anume inculpații au comis omorul victimei în circumstanțele indicate în rechizitoriu.

Totodată, suntem în dezacord cu poziția majorității completului, precum, că instanțele de fond, judecând cauza au examinat *din oficiu* versiunea acuzării cu privire la înscenarea de către inculpați a sinuciderii victimei Ianevici A. și au pus la baza condamnării raportul de expertiză medico-legală nr.333 din 04.11.2013, fără ca acestea să figureze în dispozitivul rechizitoriului, instanțele depășind limitele rechizitoriului, or, învinuirea inculpaților este clară, care a fost examinată de instanțele de fond și constatat, că anume inculpații au comis omorul victimei Ianevici Alexandr, iar cele invocate în hotărârile contestate, instanțele și-au motivat soluția, dezbătând versiunea apărării, precum că decesul victimei a survenit în rezultatul sinuciderii.

Astfel că, careva încălcări pe care le invocă recurenții nu se regăsesc în speța dată, dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond este neîntemeiat, iar la caz nu este identificată vreo eroare gravă de drept, sau de fapt, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de lege, iar argumentele recurenților privind achitarea inculpaților sunt neîntemeiate, fără a fi indicate erori de drept concrete, ce ar servi temei de implicare a instanței de recurs în soluția adoptată.

Totodată, considerăm că și recursul succesorului părții vătămate urma a fi respins, or, pedeapsa stabilită inculpaților este una legală și întemeiată.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de respingere ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Maresiev Serghei, de către avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului Novacov Andrei și de către Ianevici Alexandr succesorul părții vătămate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2021, în cauza penală privindu-i pe Maresiev Serghei și Novacov Andrei, cu menținerea deciziei instanței de apel ca fiind legală și întemeiată.

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Timofti Vladimir